

ΤΕΥΧΟΣ 1, ΜΑΪΟΣ 2009

ZANNEIO - NOISE...

Ο θόρυβος του Ζαννείου...

Ο θόρυβος από το Ζάννειο...

Μα, για τι είδους θόρυβο πρόκειται;

Πρόκειται για το θόρυβο που προέρχεται από παιδιά ζωηρά, ζωντανά, αφυπνισμένα, δημιουργικά· για ένα θόρυβο γόνιμο και υγιή, που επιχειρεί να ταραξεί ευεργετικά τα λιμνάζοντα νερά. Μια «θορυβώδης» εκπαιδευτική κοινότητα, όπως η δική μας, αποκαλύπτει την αντίστασή της στην παθητικοποίηση και την αδράνεια χωρίς σοβαροφάνεια αλλά με θετική και αισιόδοξη διάθεση. Με αγάπη, λοιπόν, για το σχολείο, για τους μαθητές και για τη γόνιμη εκπαιδευτική δράση ξεκινήσαμε αυτήν την εφημερίδα του Λυκείου. Με μοναδικούς πρωταγωνιστές τα παιδιά, προσπαθήσαμε να αποτυπώσουμε τις σκέψεις, τις ανησυχίες, τα ενδιαφέροντα τους. Είναι η πρώτη μας απόπειρα και γι' αυτό το αποτέλεσμα της ίσως να μην είναι το αναμενόμενο. Όμως απορρέει από την αλήθεια, τη συλλογικότητα και το όραμα· στοιχεία που θα έπρεπε να υπάρχουν ολοένα και περισσότερο στη σύγχρονη εκπαιδευτική πραγματικότητα και τα οποία αξίζει να αναζητήσουμε...

Κλείνοντας θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε το Διευθυντή του σχολείου μας, κ. Μηλιάρáκη, για την αμέριστη συμπαράσταση, συνεργασία και πρωτόβουλη σκέψη του καθώς και τους συνάδελφους εκπαιδευτικούς για τη στήριξη τους.

Οι καθηγήτριες

Αγγελική Μανδοπούλου

Κατερίνα Κωστάκη

Ευχαριστούμε τους παρακάτω μαθητές για τη βοήθεια και τη συμμετοχή τους

ΑΛΕΞΙΟΥ ΕΥΑ - Α1
ΑΛΕΞΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ - Α1
ΒΟΛΗΣ ΝΙΚΟΣ - Α1
ΔΑΝΟΓΛΙΔΟΥ ΙΩΑΝΝΑ - Α2
ΔΕΡΖΙΩΤΗ ΟΛΓΑ - Α2
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΘΕΟΔΩΡΑ - Α2
ΔΟΥΡΑ ΕΙΡΗΝΗ - Α2
ΚΑΝΕΛΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ - Α2
ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΥ ΚΑΤΕΡΙΝΑ - Α2
ΚΑΡΡΑΣ ΜΠΑΜΠΗΣ - Α2
ΚΑΤΣΙΚΩΣΤΑ ΔΗΜΗΤΡΑ - Α2
ΚΑΤΣΙΜΙΧΑ ΜΑΡΙΑ - Α2
ΚΟΤΣΙΡΑ ΕΛΕΝΗ - Α2
ΚΟΥΡΕΝΤΖΗ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ - Α2
ΛΑΖΑΡΙΔΟΥ ΑΛΚΜΗΝΗ - Α2
ΜΕΝΕΞΕΣ ΓΙΩΡΓΟΣ - Α3
ΜΥΤΙΛΙΝΑΙΟΣ ΚΩΣΤΑΣ - Α3
ΝΙΚΑ ΜΑΡΙΑ - Α3
ΜΑΚΑΝΤΑΣΗΣ ΝΙΚΟΣ - Α3

ΝΟΜΙΚΟΥ ΒΑΡΒΑΡΑ - Α3
ΛΟΪΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ - Α3
ΠΟΛΙΤΗ - Α4
ΑΝΤΩΝΑΚΟΣ ΆΓΓΕΛΟΣ - Β1
ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΜΑΡΙΝΑ - Β1
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΕΛΜΥ - Β1
ΓΛΥΚΗ ΧΡΥΣΑ - Β2
ΓΡΥΛΛΗ ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ - Β2
ΔΑΒΑΚΗΣ ΣΠΥΡΟΣ - Β2
ΕΡΜΙΔΗΣ ΓΡΗΓΟΡΗΣ - Β2
ΚΑΝΟΝΑΚΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ - Β2
ΚΑΡΑΜΠΕΚΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ - Β2
ΚΑΡΕΚΛΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ - Β3
ΚΑΣΔΑΛΗΣ ΣΠΥΡΟΣ - Β3
ΚΟΗΣ ΣΠΥΡΟΣ - Β3
ΜΩΡΑΚΗ ΜΑΡΙΑ - Β4
ΜΩΡΙΑΤΗΣ ΘΑΝΑΣΗΣ - Β4
ΧΕΙΛΑ ΣΙΣΣΥ - Β5

Συνέντευξη με το Διευθυντή μας

Δημητρίου Θεοδώρα, Α2, Δανογλίδου Ιωάννα, Α2, Κατσιμίχα Μαρία Α2, Λαζαρίδου Αλκμήνη, Α2

- *Καταρχάς, να σας ευχαριστήσουμε που δεχτήκατε να μας δώσετε αυτή τη συνέντευξη και γενικά για όλη την υποστήριξή σας προς την εφημερίδα.*

Θεωρώ ότι είναι υποχρέωσή μου και είναι για το καλό του σχολείου γι' αυτό πήρα την πρωτοβουλία να ξεκινήσει η εφημερίδα στο Λύκειο, αφού δεν υπήρχε κάποιο ανάλογο έντυπο.

- *Πόσα χρόνια εργάζεστε στην εκπαίδευση; Είναι η πρώτη σας φορά ως Διευθυντής Λυκείου;*
Στη δημόσια εκπαίδευση εργάζομαι 28 χρόνια. Όλα τα χρόνια εκτός από 2 είμαι σε Λύκειο. Πρώτη φορά υπηρετώ ως Λυκειάρχης, ενώ ήμουν Γυμνασιάρχης 2 χρόνια και 6-6,5 χρόνια αποσπασμένος σε ένα όργανο της ομοσπονδίας των καθηγητών που λέγεται Κέντρο Μελετών Και Τεκμηρίωσης (ΚΕΜΕΤΕ). Το όργανο αυτό ασχολείται με την εκπαιδευτική έρευνα, με τη διοργάνωση συνεδρίων και την έκδοση εφημερίδων. Εγώ είχα αναλάβει το κομμάτι της επιμόρφωσης των καθηγητών, το κομμάτι που αφορά την περιβαλλοντική εκπαίδευση και την αγωγή υγείας. Επίσης, σε αυτό το όργανο δουλεύουν ομάδες εκπαιδευτικών χωρίς αμοιβή, που διοργανώνουν ημερίδες, βγάζουν βιβλία και ασχολούνται με θέματα, όπως το συνταξιοδοτικό καθεστώς των εκπαιδευτικών, η αγωγή καταναλωτή και τα πρακτικά συνεδρίων καθηγητών.

- *Ως Διευθυντής του Ζαννείου Λυκείου τι έχετε να μας πείτε όσο αναφορά τις ευθύνες και τα καθήκοντά σας;*

Από την πρώτη στιγμή που ήρθα, δεδομένου ότι στο Ζάννειο ήμουν άλλα δυο χρόνια ως αποσπασμένος από το '96 μέχρι το '98, είδα ότι υπάρχει σημαντικό κτιριακό πρόβλημα. Προσπάθησα, λοιπόν, να βρω λύση σε αυτό το πρόβλημα.

Δυστυχώς, δε βρήκα λύση που να με ικανοποιεί απόλυτα. Θα σας εξηγήσω τι εννοώ. Έκανα μια προσπάθεια και τελικά βρήκα κάποια χρήματα, αφού ούτε ο δήμος, ούτε η νομαρχία είχαν χρήματα για να γίνει αυτό που θέλω. Βρήκα, λοιπόν, το ποσό των 200.000 ευρώ μέσω του Ο.Σ.Κ. Τα πράγματα που θα γίνουν μέσω αυτών των χρημάτων είναι: τρεις καινούριες αίθουσες πίσω από το κυλικείο, όπου θα αλλαχτούν τα παράθυρα, θα βάλουμε πλακάκια, θα ανοιχτεί ο χώρος, ώστε να λυθεί το πρόβλημα των αιθουσών. Ένα δεύτερο να μπορέσει να λειτουργήσει. Ένα τρίτο είναι το ασανσέρ-φέτος βάλουμε καινούριο-το οποίο είναι απαραίτητο τόσο σε κάποιους συναδέλφους όσο και σε ορισμένους μαθητές που ίσως αντιμετωπίζουν κάποιο πρόβλημα. Ένα άλλο πρόβλημα είναι η μαρμάρινη σκάλα, η οποία έχει 6-7 σκαλιά σπασμένα, που πρέπει να αντικατασταθούν. Επίσης, αντιμετωπίζουμε πρόβλημα με την αυλή, η οποία γεμίζει νερό. Μέσω των χρημάτων αυτών, λοιπόν, η αυλή θα ασφαλτοστρωθεί. Επίσης, θα βαφτεί το κτίριο και θα μπουν τζάμια αλουμινίου, όπου χρειάζεται. Εμένα το όνειρό μου ήταν να νοικιάσουμε τις αποθήκες που βρίσκονται γύρω από το ίδρυμα, να τις διαμορφώσουμε κατάλληλα, να φτιάξουμε ένα κλειστό γυμναστήριο, μια βιβλιοθήκη και να μεταφερθεί εκεί το κυλικείο, για να είναι πιο λειτουργικό. Στη θέση του κυλικείου με μια είσοδο από πίσω θα ήθελα να φτιαχτεί μια ράμπα για να έχουν πρόσβαση τα άτομα με ειδικές ανάγκες.

- *Ποια θετικά διακρίνετε στο σχολείο μας;*

Το σπουδαιότερο είναι ο σύλλογος των συναδέρφων. Θεωρώ ότι οι συνάδερφοι είναι αξιόλογοι, συνεργάσιμοι, εργατικοί, πρόθυμοι και αυτό είναι ένα σημαντικό στοιχείο της επιτυχίας των μαθητών μας.

- *Τώρα ας φύγουμε απ' το πλαίσιο του δικού μας σχολείου και ας μιλήσουμε γενικότερα. Είστε ικανοποιημένος από το εκπαιδευτικό σύστημα της Ελλάδας;*

Η απάντηση στο συγκεκριμένο ερώτημα απαιτεί πολύ μεγάλη συζήτηση. Έχει να κάνει και με τα γενικά σχολεία αλλά και με τα τεχνικά, τα οποία τελικά τα έχουμε σα σκουπιδοτενεκέδες της παιδείας και δεν πρέπει να είναι έτσι. Αν δηλαδή το τεχνικό σχολείο δεν είναι ένα σχολείο ελκυστικό, δεν μπορεί να προχωρήσει το εκπαιδευτικό σύστημα. Πιστεύω, ότι στα τεχνικά σχολεία δεν πρέπει να «στέλνουμε» τους χειρότερους μαθητές, γιατί δε λειτουργούν. Επομένως, το εκπαιδευτικό σύστημα έχει να κάνει και με τα δύο είδη Λυκείου που υπάρχουν αυτή τη στιγμή: το γενικό Λύκειο, το επαγγελματικό-ΕΠΑΛ και την τεχνική σχολή-ΕΠΑΣ. Υπάρχουν προβλήματα που έχουν να κάνουν με όλο αυτό το σύστημα. Οι αλλαγές είναι συνεχείς. Κάθε φορά που αλλάζει η κυβέρνηση αλλάζει και το σύστημα, ξαναβαφτίζει τα σχολεία και αυτά βέβαια βρίσκουν αφορμή να παίρνουν χρήματα από την Ε.Ε. Εγώ προσωπικά πρώτο σημαντικό πρόβλημα θεωρώ ότι το Λύκειο δεν είναι ανεξάρτητο από τις πανελλήνιες εξετάσεις. Θα έπρεπε λοιπόν το Λύκειο να είναι ανεξάρτητο μαθητής που τελειώνει, να έχει έναν τίτλο αξιόπιστο στην αγορά εργασίας και στη συνέχεια να δίνει πανελλήνιες εξετάσεις για οποιαδήποτε σχολή. Θα έπρεπε να είναι το λύκειο αυτοτελές και ο τρόπος πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση να μη σχετίζεται με αυτό.

- *Γενικά πιστεύετε ότι οι καθηγητές σήμερα έχουν την κατάλληλη παιδαγωγική και γνωστική κατάρτιση, ώστε να ανταπεξέλθουν στις απαιτήσεις του σύγχρονου σχολείου;*

Δυστυχώς, μέσα από την κατάσταση της αδιοριστίας των εκπαιδευτικών οι καθηγητές «μαθαίνουν» διδάσκοντας στα φροντιστήρια, μια διαδικασία διαφορετική από τη σχολική. Κατά τη γνώμη μου όμως, αυτό που γίνεται στο σχολείο δεν μπορεί να αντικατασταθεί από το καλύτερο φροντιστήριο και το ξέρω, γιατί έχω εμπειρία πολλών ετών. Είχα και δικό μου φροντιστήριο πριν διοριστώ, γιατί ήμουν κάποια χρόνια αδιόριστος. Δυστυχώς, οι καθηγητές μαθαίνουν στο κεφάλι των μαθητών. Υπάρχει, δηλαδή, μια σειρά από ειδικότητες καθηγητών, οι οποίοι θα έπρεπε να πάρουν κάποια επιμόρφωση, που αφορά την γενική διδακτική, παιδαγωγικά στοιχεία, στοιχεία ψυχολογίας του εφήβου, τα οποία δεν έχουν διδαχθεί. Αυτό θα έπρεπε κατά την γνώμη μου να γίνεται, γιατί είναι απαραίτητο για να μπορεί κάποιος να έχει πρόσβαση στην δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Πιστεύω δηλαδή ότι όταν διορίζει το κράτος κάποιους, θα πρέπει πρώτα να περάσουν μια επιμόρφωση 7 μηνών και να παρακολουθήσουν διδακτικές διδασκαλίες στα πειραματικά σχολεία. Για μένα πειραματικό σχολείο θα πει: βγάζω αυτό το βιβλίο άλγεβρας, αλλάζω επομένως την ύλη στα μαθηματικά και το δοκιμάζω για δυο χρόνια σε ένα πειραματικό, βγάζω αποτέλεσμα αυτής της δραστηριότητας και βλέπω αν αυτό είναι καλύτερο και το γενικεύω. Δηλαδή, δεν είναι επαρκές που τα πειραματικά σχολεία δέχονται φοιτητές ή νεοδιοριστους καθηγητές για να παρακολουθήσουν μία ή δύο διδακτικές ώρες.

- *Μας μιλήσατε για κάποιες ιδέες σας, οι οποίες όμως δεν έχουν υλοποιηθεί. Πού πιστεύετε ότι οφείλεται αυτή η κατάσταση αναμονής;*

Η κατάσταση αυτή οφείλεται σε πολλούς παράγοντες. Ο πρώτος είναι ότι το κτίριο είναι ενοικιαζόμενο. Τα κτίρια που δεν ανήκουν στο δημόσιο δεν μπορούν να πάρουν χρήματα για επισκευές. Δηλαδή, κατά τη γνώμη μου για να είναι το κτίριο κατάλληλο για σχολείο, πρέπει να γκρεμιστεί και να χτιστεί από την αρχή, όπως και πολλά άλλα σχολεία στον Πειραιά. Δεν μπορεί δηλαδή να μην έχει ένα αμφιθέατρο. Αναγκαζόμαστε λόγω του μεγάλου αριθμού μαθητών να χρησιμοποιούμε και τις αίθουσες χημείας και φυσικής.

- *Ας περάσουμε στο θέμα των καταλήψεων. Από όσο ξέρουμε αρκετοί λυκειάρχες είναι κατά των καταλήψεων. Εσείς τι στάση έχετε κρατήσει απέναντι στα παιδιά; Πιστεύετε ότι αν κάποιος είναι αντίθετος θα πρέπει να είναι δίπλα στα παιδιά και να ακούει τις απόψεις τους;*

Καταρχήν, είμαι αντίθετος στις καταλήψεις. Πιστεύω ότι περισσότερο βλάπτουν παρά ωφελούν. Απ' την άλλη πλευρά, όμως, δέχομαι τις αποφάσεις που παίρνετε ως μαθητές. Έχετε επιλέξει έναν τρόπο να αγωνιστείτε, που τον σέβομαι και πιστεύω ότι το 'χω δείξει έμπρακτα. Θα μπορούσατε να επιλέξετε άλλον τρόπο να αγωνιστείτε. Δε θέλω να σας κάνω υποδείξεις και όπως και εμείς έχουμε απεργία αύριο, δεν θέλω να μου υποδείξετε εσείς πώς θα αγωνιστώ ως εκπαιδευτικός και για αυτόν το λόγο απλώς επειδή κάνουμε την κουβέντα θέλω να σας πω: έγινε το συμβάν με τον μαθητή ο οποίος δολοφονήθηκε, δεν είναι λύση η κατάληψη. Θα μπορούσατε να έρθετε εδώ όλοι, να συζητήσετε με τον σύλλογο των καθηγητών, να κάνουμε μια κοινή συνεδρίαση, να διατυπώσουμε αμφότεροι τις απόψεις μας και να επιλέξουμε τον τρόπο με τον οποίο θα αγωνιστούμε. Μια πρότασή μου θα ήταν να έρθουμε την άλλη μέρα στο σχολείο όλοι ντυμένοι στα μαύρα και να βγάλουμε φωτογραφίες τις οποίες θα στείλουμε στον τύπο. Αυτό θα είχε μεγαλύτερο αντίκτυπο από μια κατάληψη.

- *Σε σχέση με τις ποινές οι οποίες επιβάλλονται στους μαθητές για να διατηρείται η τάξη ε-ίστε υπέρ ή κατά; Θεωρείτε ότι αποτελούν ένα ορθό μέσο σωφρονισμού;*

Είναι ένα αναγκαίο κακό. Να σας πω την προσωπική μου γνώμη για τις ποινές; Εγώ είμαι κατά των αποβολών. Δε θέλω δηλαδή τον μαθητή να τον βγάλω έξω από τη μαθητική κοινότητα και να μείνει στο πάρκο, όπου θα τον πλησιάσει ο οποιοσδήποτε επιτήδειος και θα του δώσει κάτι να καπνίσει, κάτι να πει, γεγονός που είναι πάρα πολύ επικίνδυνο. Είμαι αντίθετος με αυτή τη διαδικασία. Θα μπορούσαμε να έχουμε ένα σύστημα σωφρονισμού που να λέει «Τρεις μέρες αποβολή; Ναι. Τι σημαίνει αυτό; Πας στην βιβλιοθήκη, παίρνεις τα «Άπαντα» του Καρυωτάκη, κάνεις

εργασία κατά τη διάρκεια των ημερών αυτών και την παρουσιάζεις. Δεν θα είσαι έξω από το σχολικό κτίριο. Θα είσαι μέσα. Ναι μεν έξω από την τάξη αλλά θα έχεις αναλάβει και μία εργασία επιπλέον από τα μαθήματα που αναγκαστικά θα πάρεις από τους συμμαθητές σου. Θα είναι μια εργασία στο χώρο της βιβλιοθήκης. Εγώ πιστεύω ότι έτσι θα έπρεπε να είναι οι ποινές και όχι να σας βγάζουν έξω από το σχολικό χώρο. Είναι μια προσωπική άποψη αλλά υπάρχει ένα σύστημα το οποίο ακολουθώ.»

- *Κάτι τέτοιο πιστεύετε πως θα μπορούσε να περάσει, αν ήταν κοινώς αποδεκτό από όλους;*

Αυτή ήταν η πρότασή μου, να πάρω τα 1000τμ. όπου στεγάζονται οι αποθήκες και να κάνω μια βιβλιοθήκη. Θα υπάρχει επομένως υπεύθυνος βιβλιοθήκης με υπολογιστή, με καρτέλες, θα μπορούν οι

μαθητές να δανειστούν βιβλία και θα λειτουργεί αίθουσα προβολών. Έτσι θα υπάρχει η δυνατότητα να συνδεθούν οι ποινές με μια μορφή δημιουργικής εργασίας μέσα στο σχολείο.

- *Όσον αφορά τους εργαζομένους, πιστεύετε ότι η εκπαίδευση είναι ένας χώρος που τους αφήνει ικανοποιημένους σε σχέση με τις αποδοχές και τα δικαιώματά τους;*

Πιστεύω ότι οι εργαζόμενοι δεν είναι ικανοποιημένοι με τις αμοιβές τους και συγκεκριμένα οι εκπαιδευτικοί, δεδομένου ότι αναφερόμαστε στο χώρο της παιδείας. Αν συγκρίνετε τους μισθούς στα υπόλοιπα κράτη της Ε.Ε , θα δείτε: Κύπρος 3.000 ευρώ αμοιβή ο εκπαιδευτικός, Γερμανία 4.500 ευρώ, κλπ. Και μη νομίζετε ότι η ζωή είναι ακριβότερη εκεί. Σε πολλές περιπτώσεις είναι φθηνότερη, αν κρίνουμε το συνολικό επίπεδο ζωής και όχι τις τιμές μεμονωμένων ειδών.

- *Ως εκπαιδευτικός και συνδικαλιστής ταυτόχρονα τι έχετε αποκομίσει από την μέχρι τώρα ενασχόλησή σας με τα κοινά;*

Οι φίλοι μου με χαρακτηρίζουν ρομαντικό, γιατί ασχολούμαι με αυτά και δεν έχω ως στόχο να αποκομίσω κάτι. Είναι όμως θέμα χαρακτήρα: όσα χρόνια είμαι στην εκπαίδευση ως συνδικαλιστής προσπαθώ για το καλύτερο, πολλές φορές όμως χωρίς αποτέλεσμα. Αρκετές φορές έχει υπάρξει θετικό αποτέλεσμα, υπήρξαν αγώνες που είχαν κέρδος ,αν και πιστεύω ότι κανένας αγώνας δεν πάει χαμένος.

- *Έχει τύχει ποτέ να έχετε κάποιες υποχρεώσεις ως Λυκειάρχης που να έρχονται σε ρήξη με την προσωπική σας γνώμη; Αν ναι, πώς αντιδράσατε; Κάνατε αυτό που θα έπρεπε να κάνετε ή αυτό που πιστεύετε ότι είναι το σωστό;*

Πάντοτε κάνω αυτό που πιστεύω ότι είναι σωστό και πολλές φορές έρχομαι σε αντίθεση με το νόμο. Δηλαδή, αυτή τη στιγμή υπάρχει ένας νόμος, ο οποίος λέγεται «Καθηκοντολόγιο» και επιβάλλει στο Λυκειάρχη να κάνει κάποια πράγματα. Εγώ επειδή συνειδησιακά, ιδεολογικά, αν θέλετε, δεν το πιστεύω και ως συνδικάτο το έχουμε απορρίψει, παρόλο που είναι νόμος του κράτους, δεν το εφαρμόζω. Ας πούμε, το Καθηκοντολόγιο λέει να καλέσουμε Εισαγγελέα όταν κάνετε κατάληψη. Εγώ δεν μπορώ να το κάνω αυτό και ούτε θα το κάνω.

- *Πώς θα χαρακτηρίζατε τους νέους της εποχής μας; Υπάρχει κάποια συμβουλή που θα θέλατε να τους δώσετε;*

Πιστεύω ότι οι έφηβοι της εποχής μας είναι η καλύτερη γενιά και το πιο ελπιδοφόρο μήνυμα το οποίο βλέπω εγώ ως εκπαιδευτικός. Εσείς είστε το αύριο και από εσάς περιμένουμε πολλά. Έχετε την υποδομή για να πάτε μπροστά, να μη μείνουμε δηλαδή σ αυτό που έχει πει κάποιος «Η Ελλάδα είναι μια χώρα των μετρίων»

- *Τι θα λέγατε σ αυτούς που χαρακτηρίζουν τους νέους ανεύθυνους και ανώριμους;*

Οι νέοι είναι υπεύθυνοι και ξέρουν να εκτιμούν. Εκτιμούν τον καθηγητή, το δάσκαλο, τον οποιονδήποτε που δουλεύει μέσα στην τάξη. Τον εκτιμούν και τον αξιολογούν καλύτερα από όλους.

- *Πιστεύετε ότι θα έπρεπε να δοθεί μεγαλύτερη εξουσία στα μαθητικά συμβούλια;*

Δυστυχώς, και αυτά που σας δίνουν τα μαθητικά συμβούλια δεν τα αξιοποιείτε. Δηλαδή τα μαθητικά συμβούλια τα έχετε καταντήσει... και εμείς έχουμε ευθύνη σε αυτό, δε λέω ότι δεν είμαστε και εμείς υπεύθυνοι γι' αυτό αλλά και εσείς βολευτήκατε σ' αυτά. Σας δίνεται ένα όργανο το οποίο μπορεί να λειτουργήσει και να δώσει λύσεις σε κάποια πράγματα. Εσείς όμως δεν το αξιοποιείτε, αλλά το χρησιμοποιείτε κυρίως για τις εκδρομές και τους περιπάτους. Αυτή είναι η βασική σας ενασχόληση στα 5μελή και στα 15μελή. Εγώ δεν είδα να έρθει ένα 5μελές εδώ να μου θέσει ένα πρόβλημα, που αφορά για παράδειγμα τη διδασκαλία του τάδε μαθήματος. Ήρθε κανένας να με βρει για να του πω τι θα κάνει και πώς θα λειτουργήσει;.

- *Όταν λέτε διδασκαλία του « χ » μαθήματος, εννοείτε όσον αφορά τον καθηγητή ή το μάθημα;*

Τον καθηγητή, όχι το μάθημα. Τον καθηγητή που το διδάσκει, τον τρόπο. «Έχω ένα πρόβλημα κύριε,

Θέλω να σας πω για κείνο, για το άλλο». Αλλά δεν ήρθε κάποιο 5μελές να μου ζητήσει να προσπαθήσουμε να βρούμε λύση. Εγώ ξέρω ότι υπάρχουν προβλήματα, όπως και σε κάθε σχολείο. Με άλλα λόγια δηλαδή, έχετε αποποιηθεί αρκετά από τα δικαιώματα που σας παρέχουν τα μαθητικά συμβούλια. Είμαι υπέρ όμως του να πάρετε περισσότερη εξουσία, αφού σας θεωρώ ώριμους.

- *Πριν από 2 χρόνια είχε δοθεί η ευκαιρία να ιδρυθούν τα τοπικά συμβούλια νέων. Ήταν κάτι στα πλαίσια της μαθητικής κοινότητας, απλά ήταν κάτι ενωμένο....*

Και φέτος υπάρχουν τα μαθητικά συμβούλια νέων. Δεν ξέρω πόσοι πήγαν και πόσοι συμμετείχαν...

- *Κι εγώ είχα πάει όταν ήμουν στο παλιό μου σχολείο, χωρίς να συμμετάσχω, και είχαν μιλήσει διάφοροι μαθητές και κάποιοι είχαν προτείνει να μποϊκοτάρουμε αυτήν την ενέργεια γιατί είναι κομματικοποιημένη.*

Δυστυχώς η κομματικοποίηση είναι μια γάγγραινα μέσα στο μαθητικό κίνημα. Αν έχεις πολιτικοποιηθεί θα έχεις άποψη, αλλά δεν είναι σωστό να είσαι άβουλο όργανο ενός κόμματος. Κι αυτή είναι μια διαδικασία με την οποία έχω έρθει σε αντίθεση πολλές φορές..... Είχα κι έχω δραστηριότητα. Πάντα βάζω πρώτο τον κλάδο μου και μετά το κόμμα κι αυτό πιστεύω πως πρέπει να κάνετε κι εσείς. Πρώτα το σχολείο, τους συμμαθητές σας και μετά το κόμμα.

- *Πολλές φορές ακούμε ότι οι καταλήψεις υποκινούνται από τα κόμματα.*

Υπάρχει αυτό... κι έχουν οργανωθεί πολλές καταλήψεις από κόμματα. Κακώς.

- *Συχνά, ακόμα και στις πορείες που κατεβαίνουμε αισθανόμαστε ότι «καπελωνόμαστε» από κόμματα. Τι θα μπορούσαμε να κάνουμε για να αλλάξει αυτό;*

Εσείς θα το λύσετε αυτό. Μέσα από τον τρόπο δράσης σας. Εγώ δεν μπορώ να σας δώσω συμβουλές πάνω σε αυτό. Εγώ είπα, προσωπικά, βάζω πρώτα τον κλάδο, στον οποίο ανήκω. Κι εσείς πρέπει να βάζετε πρώτα το συμφέρον των συμμαθητών σας και μετά το κόμμα σας.

- *Ποια η συμβουλή σας για τους νέους της εποχής, τα παιδιά που δίνουν πανελλήνιες, μπαίνουν στο πανεπιστήμιο και μετά μένουν άνεργοι;*

Η συμβουλή μου είναι να κάνετε αυτό που σας γεμίζει. Αυτό που σας κάνει χαρούμενους. Έτσι κι αλλιώς ό,τι κι αν κάνετε η κατάσταση στην αγορά εργασίας θα παραμείνει άσχημη. Τουλάχιστον να αισθάνεστε ωραία. Αυτό λέω και στα παιδιά μου.

- *Υπάρχουν κάποιες φορές που αν ακολουθήσουμε αυτό που μας αρέσει, επαγγελματικά εννοώ, δε θα μπορέσουμε να ανεξαρτητοποιηθούμε οικονομικά. Δηλαδή θα πρέπει να εξαρτηθούμε από κάποιον άλλο.*

Εδώ είναι ο σημαντικός ρόλος του ΣΕΠ. Υπάρχει μια παράδοση, υπάρχουν άνθρωποι, έχουν έρθει εδώ στο σχολείο, έχουμε φέρει και την κ. Πολάτου από την ΚΕΣΕΠ του Πειραιά, η οποία έχει ενημερώσει κάποια τμήματα. Υπάρχουν προβλήματα, νομίζω, με κάποια τμήματα που δεν έχουν ενημερωθεί και αυτό γιατί; Γιατί έχει αναλάβει μία υποχρέωση στο Λύκειο Ρέντη και δεν μπορεί να έρθει. Είπα στον κ. Μπράχο να μεταφερθεί, σε συνεννόηση με δύο άλλους καθηγητές, άλλη μέρα η συνάντηση, ώστε να ενημερωθείτε για το τι είναι οι κατευθύνσεις, σε ποιες σχολές οδηγούν κτλ. Το ΚΕΣΕΠ έχει τη δυνατότητα να σας ενημερώνει και απόγευμα και βράδυ αλλά και το Σάββατο. Μπορείτε να πάτε και δύο παιδιά μαζί, αν θέλετε.

- *Βλέπουμε πολλούς να επιλέγουν τη δουλειά που θα κάνουν ανάλογα με τα έσοδα που θα έχουν και δεν αγαπούν αυτό που κάνουν. Αυτό συμβαίνει και στους καθηγητές και σε άλλους κλάδους.*

Εγώ πιστεύω ότι όποιο επάγγελμα κι αν ακολουθήσεις, όταν είσαι καλός δε χάνεσαι. Δουλειά θα βρεις. Και πιστεύω ότι δεν είναι κανένας τελειωμένος. Όποτε θέλεις, μπορείς να αποφασίσεις και έχεις δυνατότητα να σπουδάσεις, να κάνεις οτιδήποτε. Έχω πολλά παραδείγματα και από το οικογενειακό αλλά και από το ευρύτερο περιβάλλον. Εμείς είμαστε 3 αδέρφια, η μάνα μου έμεινε χήρα 34 χρονών, έπαιξε όλους τους ρόλους. Κατάφερε να μας σπουδάσει και δεν σπουδάσαμε εύκολα. Έχω κάνει όλα τα επαγγέλματα-και σε ταβέρνα έχω δουλέψει και σε οικοδομή και σε αποθήκες. Δεν είναι ντροπή η δουλειά.

- *Στα πλαίσια της οικονομικής κρίσης κάποιοι τα έχουν όλα, ενώ κάποιοι άλλοι έχουν πολύ μικρά εισοδήματα και υπάρχουν παιδιά που δουλεύουν για να σπουδάσουν. Δεν υπάρχει πλέον η μεσαία τάξη.*

Το ξέρω. Υπάρχουν προβλήματα. Και το πιο δυσβάσταχτο πρόβλημα είναι τα φροντιστήρια, τα χρήματα που δίνουμε για τα φροντιστήρια. Δίνει τη δυνατότητα το κράτος να παρακολουθήσετε την πρόσθετη διδακτική στήριξη, δεν έρχεστε όμως.

- *Πιστεύετε πως αν κάποιο παιδί π.χ. στην Γ΄ Λυκείου παρακολουθήσει μόνο τα μαθήματα του σχολείου και την πρόσθετη διδακτική στήριξη, θα έχει επιτυχία στο πανεπιστήμιο;*

Μπορεί να πάει σε ένα ομαδικό φροντιστήριο. Εγώ δεν λέω να μην πάει. Θα μου πεις: «Εσύ τι έκανες;» Εμένα για παράδειγμα το ένα μου παιδί είναι στην Α΄ Λυκείου. Τα άλλα δύο παιδιά έχουν τελειώσει. Η μεγάλη που είναι συνάδελφος, φιλόλογος και έχει διοριστεί μέσω ΑΣΕΠ, πήγε ομαδικό φροντιστήριο στη Γ΄ Λυκείου. Η δεύτερη κόρη μου που έδωσε πληροφορική και αυτή μόνο στην Γ΄ Λυκείου πήγε φροντιστήριο. Πιστεύω ότι όλα τα παιδιά μπορούν και χωρίς φροντιστήριο. Βασικά το φροντιστήριο γίνεται για λόγους ψυχολογικούς. Το σχολείο φτάνει.

- *Παρατηρείται κι ένα άλλο φαινόμενο. Υπάρχει γενικά στην ελληνική κοινωνία η άποψη ότι όλα τα παιδιά πρέπει να μπουν στο Πανεπιστήμιο, ενώ οι τεχνικές σχολές και οι απόφοιτοί τους θεωρούνται κατώτεροι. Αυτό δεν θα έπρεπε να συμβαίνει.*

Αυτό είναι κάτι το οποίο υπάρχει στην ελληνική κοινωνία επειδή δεν είναι αξιόπιστη η τεχνική εκπαίδευση. Ενώ, μην γελιέστε, ένας υδραυλικός σήμερα βγάζει τρεις φορές περισσότερα χρήματα από ένα δικηγόρο. Άλλωστε, για να φτιάξει κάτι πρέπει να του κλείσεις ραντεβού και θα έρθει μετά από μία εβδομάδα, το ίδιο κάνεις με τον ηλεκτρολόγο κ.τ.λ. Άρα, το θέμα δεν είναι το επάγγελμα, απλώς εμείς θεωρούμε ότι είναι κατώτερη η τεχνική εκπαίδευση, ενώ δεν είναι. Έπρεπε να πηγαίνουν και καλοί μαθητές στα τεχνικά.

- *Και βγαίνουν τόσοι πολλοί πτυχιούχοι και πολλοί μένουν άνεργοι.*

Για την ανεργία ευθύνονται πολλοί παράγοντες. Να σου πω και μια ιδέα δική μου: εγώ πιστεύω ότι έπρεπε να υπάρχει ένα συντονιστικό όργανο, το οποίο θα καθορίζει ποιες θα είναι οι ειδικότητες στην τεχνική εκπαίδευση. Και αυτό, ο καθορισμός των ειδικοτήτων, να έχει να κάνει με έρευνα αγοράς εργασίας. Δηλαδή δεν μπορεί να βγάλεις από τεχνικές σχολές 140.000 λογιστές μηχανογραφικού λογιστηρίου. Πού θα τους βάλεις; Οι 130.000 είναι άνεργοι. Γιατί; Γιατί βγάζεις συνέχεια την ίδια ειδικότητα. Πρέπει να κάνεις έρευνα αγοράς, να δεις τι υπάρχει κι αυτό να το κάνει ένα συντονιστικό όργανο, ώστε να καθορίσει τις ειδικότητες που θα διδάσκονται στα τεχνικά σχολεία, που θα είναι αντίστοιχες με τη ζήτηση που υπάρχει στην αγορά εργασίας και όχι να αναπαράγονται οι ίδιες ειδικότητες και οι περισσότεροι να μένουν άνεργοι. Και μετά τι κάνουν; Μετά έρχονται τα ΙΕΚ και προσπαθούν να αλλάξουν την ειδικότητα των εργαζομένων, να τους επιμορφώσουν, να τους «ξανακαταρτίσουν» σε κάποιο αντικείμενο, το οποίο έχει ζήτηση, για να μπορέσουν να βρουν δουλειά. Αυτό έπρεπε να γίνει στα τεχνικά, να είχε αμβλυωθεί το θέμα. Βέβαια, η ανεργία δεν οφείλεται μόνο σε αυτό, έχει πολλές αιτίες.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΜΕ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ

Στις 18 Μαρτίου 2009 πραγματοποιήθηκε, με πρωτοβουλία των υπεύθυνων καθηγητών και του διευθυντή, η επίσκεψη μας στη Βουλή. Εκεί κάναμε μια περιήγηση στο κτίριο, ενημερωθήκαμε για την ιστορία του αλλά και τη λειτουργία του. Παράλληλα, όσο περιμέναμε να μας δεχτεί ο πρόεδρος της Βουλής Κύριος Σιούφας, παρακολουθήσαμε ένα μέρος συζήτησης που διεξαγόταν εκείνη την ώρα στην αίθουσα του Κοινοβουλίου.

Αργότερα οδηγηθήκαμε στο γραφείο του Προέδρου της Βουλής. Εκεί βγάλαμε κάποιες αναμνηστικές φωτογραφίες κι έπειτα καθίσαμε στο σαλόνι του γραφείου του, όπου αρχίσαμε να συζητάμε. Ο κύριος πρόεδρος ήταν απλός, λιτός και κατανοητός. Ρώτησε για το σχολείο μας αλλά λόγω του πιεσμένου προγράμματος του, το χρονικό διάστημα μαζί του ήταν σύντομο. Το μήνυμά του προς τους μαθητές του σχολείου μας ήταν να παραμένουμε προσηλωμένοι στους στόχους μας και να δείχνουμε ιδιαίτερη προσοχή στους καθηγητές μας και στα μαθήματά μας. Η συνάντηση αυτή ήταν μια αξέχαστη εμπειρία για όλα τα μέλη της εφημερίδας.

Βασιλείου Κέλλυ, Β1
Βόλης Νίκος, Α1

18/03/2008 12:10

ΠΟΙΗΤΙΚΕΣ ΑΠΟΠΕΙΡΕΣ

Φόβοι

Το χειρότερο είναι πως δεν ξέρω.

Αν μιλάς για μένα

Ή αν πάλι έχω ψευδαισθήσεις.

Ούτε και εσύ ξέρεις.

Αν μιλάω για σένα.....

Και πάλι.

Και να ήξερα.

Ποια η σημασία τώρα;

Όλα τέλειωσαν.

Και κάπου μέσα μου βόσκει η προ-
δοσία.

Μια την πνίγω.

Μια με πνίγει.

Όλα τέλειωσαν.

Και είμαστε ακόμα εδώ.

Μακάρι να μην ήμουν.

Μακάρι να ήξερα.

Νωρίτερα.

Πριν σπάσω τα δεσμά μου.

Να μην έχανα μαζί με σένα και μέ-
να.

Τουλάχιστον αυτό.

Να μη φοβόμουν.

Να μη φοβάμαι.

Εσένα.

Τα λόγια σου.

Τις σκέψεις σου.

Εμένα.

Από ποιο λυχνάρι να ξεπροβάλω
πάλι;

Και σε ποιο θα μπω.

Ελένη Κότσιρα, Α2

ΧΩΡΙΣ ΤΙΤΛΟ

Όλοι της λένε: « Προχώρα, κάνε ένα βήμα μπροστά».

Μα πώς; Το είναι της σου ανήκει ολοκληρωτικά και αιώνια.

Η καρδιά της σπάει σε χίλια κοφτερά και μικροσκοπικά

κομμάτια

τρέμει, μια καταθλιπτική μα και συνάμα υπέρτατα χαρούμενη
πλευρά της αναδύεται

κάθε στιγμή που τα βουρκωμένα και φλογερά μάτια της συναν-
τούν το βλέμμα σου.

Και τώρα πια ξέρεις μια εξιστόρηση βαθύτατων και αποπνικτι-
κών συναισθημάτων.

Σε αφήνει ωστόσο παγερά αδιάφορο. Έχεις το κόμμα, την ε-
πιστήμη.

Μα εκείνη γνωρίζει καλά μέσα της

δεν είναι αυτά που σε αποκρίνουν κάθε φορά που το κορμί, το
μυαλό, η ψυχή της σκιρτούν σαν ένα μωρό που έχει αφεθεί στη
μοναξιά.

Φταίει η απάθεια.

Ναι, η απάθεια που σε διαπερνά όταν σε κοιτά και σε χρειάζε-
ται πιο πολύ από ποτέ.

Παραδόξως, αδυνατεί να αισθανθεί ίχνος θυμού ή
αποστρέφειας.

Φαίνεται πως η μορφή σου, τα κόκκινα παπούτσια, το όνομα
που σαν χάδι φτάνει στα αυτιά της, της δίνουν τη δύναμη να
συνεχίζει να ζει

Να ζει σε αυτόν το μικρό και άνοστο κόσμο, όπου όλα είναι δα-
νειακά και υπηρετούν την ματαιοδοξία και την φιλαρέσκεια των
«μεγάλων».

Μα δεν της κάνει αίσθηση.

Τίποτα δεν την κλονίζει γιατί υπάρχουν εσύ.

Δημητρίου Θεοδώρα Α2

Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΡΟΣΜΟΝΗ

Είμαι εγώ
 που σ' αγάπησα ,
 εγώ που έκλαψα για
 σένα , εγώ που γέ-
 λασα με τον εαυτό
 μου, ναι είμαι εγώ
 που ονειρεύτηκα το
 αδύνατο και έφτασα
 τόσο κοντά για να
 βρεθώ στην αγκαλι-
 ά σου, αλλά ο αέρας
 σε πήρε μακριά μου
 σαν να ήσουν είδω-
 λο και εγώ σε
 έψαχνα, σε έψαχνα
 στους δρόμους, σε
 έψαχνα στα μάτια
 μου, στην καρδιά
 μου αλλά μάταια,
ΕΙΧΕΣ ΧΑΘΕΙ.
ΝΑΙ είμαι εγώ που
 ένιωσα την αγάπη
 μου για εσένα **ΝΑ**

ΜΕ ΣΚΟΤΩΝΕΙ, ναι είμαι εγώ που θυσιάστηκα και κήκα στη λάβα και η αγάπη μου για εσένα είναι ακόμα εκεί και σε περιμένει **ΜΑΤΑΙΑ.**

Σε περίμενα, σε περίμενα, αιώνες, χρόνια, ώρες, λεπτά, δευτερόλεπτα, **ΔΕ** φάνηκες. Μόνο όταν τα μαλλιά μου μάκρυναν και έγιναν άσπρα και τα δάκρυά μου στέρεψαν, όταν τα μάτια μου κουράστηκαν να βλέπουν την πόρτα και τις ζωές των άλλων μέσα από αυτό το παραθυράκι. Τότε φάνηκε η τέλεια μορφή σου, όπως την έβλεπαν τα δικά μου κουρασμένα μάτια, τότε ξανάκουσα τη θεϊκή λαλιά σου σαν να ήταν τραγούδι νίκης μετά από πόλεμο. Ήρθες τώρα μετά από τόσα χρόνια και σε αντίκρισα σε αντίκρισα μαζί με το φεγγάρι και το αεράκι με κοίμιζε **ΌΧΙ** **ΌΧΙ** δε θα κλείσω τα μάτια, δε θα σε ξαναχάσω. Σε θέλω, σε θέλω για την υπόλοιπη ζωή μου. Μη φύγεις, μη χαθείς από την αγκαλιά μου. Μη φύγεις για άλλη μια φορά. Κουράστηκα και η αναπνοή μου δεν ακούγεται πια, η καρδιά μου σιγά σιγά σταματά.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΚΟΥΡΕΝΤΖΗ Α2

ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ

Καθημερινά κατακλυζόμαστε από σχόλια, όπως «είναι μαύρος», «πώς μιλάει έτσι ελληνικά;», «τι φοράει αυτή η κοπέλα;», «κοίτα πώς έχει βάψει τα μαλλιά της αυτή», «κουτσαίνει», «από ποια χώρα λες να είναι;».

Πολλοί άνθρωποι θεωρούν τον εαυτό τους ανώτερο απ' όλους, θεωρώντας πως έχουν το δικαίωμα να κρίνουν τους υπόλοιπους, σε περίπτωση που έχουν κάτι διαφορετικό ή παράξενο. Γιατί όμως να συμβαίνει αυτό; Όλοι νιώθουν υπερήφανοι που πλέον ανήκουμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, πιστεύοντας ότι αυτό μας δίνει αυτομάτως την «ετικέτα» του πολιτισμένου. Έχει σκεφτεί ποτέ κανείς ότι ο πολιτισμένος σέβεται τους άλλους όπως είναι, χωρίς να τον κοιτά επίμονα και να τον λογοκρίνει; Αυτά, χάθηκαν πλέον, μέσα στο κόσμο που ζούμε: ένα κόσμο του συμφέροντος, της ανασφάλειας, όπου όλοι προσπαθούν να φανούν καλύτεροι, για να νιώσουν «υπαρκτοί» μέσα στο πλήθος.

Πριν κρίνουμε, λοιπόν, ας σκεφτούμε πως όλοι είμαστε άνθρωποι με τις ίδιες ανάγκες και τα ίδια δικαιώματα, που καθημερινά προσπαθούμε να επιβιώσουμε σε αυτόν τον κόσμο αυτό της αποξένωσης και διαφθοράς.

Δανογλίδου Ιωάννα, Α2

Κάποτε ήμαστε παιδιά.....

Είναι αλήθεια. Είναι η ψυχή μας που μας ξέρει καλύτερα από οποιονδήποτε. Είναι η ψυχή μας που μας λέει τις μεγαλύτερες αλήθειες. Είναι αυτή η κρυμμένη φωνή και η κρυφή μας ελπίδα. Είναι η ψυχή μας που ξαφνικά πού και πού ρωτάει «Τού είναι το παιδί;». Και είναι τότε η σειρά μας. Μπορεί να σταθούμε ένα δεύτερο, αλλά τελικά θα υποκριθούμε ότι δεν έχουμε ακούσει. Αλλά η ερώτηση επαναλαμβάνεται. «Τού είναι το παιδί;»

Ξέρεις, αυτό το μικρό, χαρούμενο αγγελάκι· γεμάτο αγάπη, θέληση και αθωότητα. Ναι αθωότητα. Τι λέξη να επιτρέψεις στα χείλια σου να σχηματίσουν! Έχει μείνει καθόλου; Γιατί μου φαίνεται ότι όσο μεγαλώνουμε, τόσο λιγότερο την έχουμε. Οι εμπειρίες μας, οι στόχοι μας την παίρνουν μακριά· μαζί με αυτή και το παιδί.

Ειλικρινά πόση από την αληθινή μας ύπαρξη, πόσα κομμάτια μας έχουμε θυσιάσει; Πόσο πολύ έχουμε αλλάξει στην προσπάθεια να μεγαλώσουμε; Να προστατεύσουμε τους εαυτούς μας; Να μας αντιμετωπίζουν σαν ενήλικες; Να τα αποκτήσουμε όλα; Τρέξαμε τόσο γρήγορα που ξεχάσαμε να πάρουμε τους εαυτούς μας από το χέρι. Αρνηθήκαμε τόσες από τις ιδέες μας, τις αρχές μας που το κοίταγμά μας στον καθρέφτη δεν είναι πλέον ευχάριστο.

Και εδώ είμαστε. Έφηβοι, ακόμα στην αρχή της ζωής μας, ψεύτες και αγνοούμενοι. Θα συνεχίσει να ρωτάει και θα συνεχίσουμε να τον αποφεύγουμε μέχρι την κατάρρευσή μας στα 40 μας ή ακόμα νωρίτερα. Εκεί θα είμαστε. Μόνοι, μέσα σε πλήθη, και δυστυχισμένοι, με όλη την ευτυχία του κόσμου στα πόδια μας. Γιατί, όλοι το ξέρουμε, θα έρθει μια μέρα που θα ρωτήσουμε «Τού είναι το παιδί;» και δε θα λάβουμε τίποτα περισσότερο από δάκρυα.

Κότσιρα Ελένη, Α2

ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ: ΑΔΙΑΦΟΡΟΙ Η ΑΠΛΑ ΑΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΤΟΙ;

Είναι αδιαμφισβήτητο το γεγονός ότι οι μαθητές στις μέρες μας δηλώνουν μπερδεμένοι και έχουν μεγάλη ανησυχία για το μέλλον τους. Η συντριπτική πλειοψηφία των νέων κατηγορείται από τους μεγαλύτερους πως αντιμετωπίζει με απάθεια τα θέματα σε σχέση με την παιδεία και πως ασχολείται μόνο με το πώς θα περάσει καλά τον ελεύθερο της χρόνο.

Όμως αυτό δεν ισχύει, εφόσον οι νέοι γνωρίζουν καλύτερα από όλους τις δυσκολίες και τα προβλήματα που υπάρχουν στη χώρα μας σε όλους τους τομείς. Γι' αυτό το λόγο προσπαθούν μέσω διαφόρων κινητοποιήσεων (π.χ. πορείες, συλλαλητήρια κλπ) να παλέψουν για μια καλύτερη παιδεία και συνεπώς για ένα καλύτερο μέλλον, που θα τους παρέχει την ασφάλεια που αποζητούν εδώ και καιρό. Πώς όμως να συμβεί αυτό, όταν δεν υπάρχει μια ώριμη αντιμετώπιση από την κοινωνία για τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι μαθητές και αφορούν τις κτιριακές υποδομές των σχολείων τους ή την έλλειψη διδακτικού προσωπικού.

Είναι γεγονός ότι οι μαθητές αντιμετωπίζουν πολλά προβλήματα στο σχολικό τους περιβάλλον. Αν μπορούσαμε να κατηγοριοποιήσουμε αυτά τα προβλήματα θα λέγαμε πως υπάρχουν: υλικά, πνευματικά και ηθικά. Στόχος μας όμως δεν είναι η επιδερμική αντιμετώπιση των προβλημάτων της παιδείας αλλά η αναγνώριση αυτών και η προσπάθεια για την επίλυση τους. Άλλωστε, όταν το πολιτισμικό και βιοτικό επίπεδο είναι χαμηλό τότε και η εκπαίδευση δυσλειτουργεί, χωλαίνει και σταδιακά χειροτερεύει.

Πρέπει όλοι να παραδεχτούμε ότι τα σημερινά σχολικά κτίρια έχουν ελλείψεις υλικοτεχνικής υποδομής. Επίσης παρατηρείται σ' αυτά απουσία εργαστηρίων· γι' αυτό και δεν υπάρχει πρακτική αξιοποίηση της θεωρίας από τους μαθητές. Επίσης αρκετοί χώροι μάθησης είναι ακατάλληλοι για εκπαιδευτικές δραστηριότητες, εφόσον οι παροχές χρημάτων είναι πενιχρές.

Δεν είναι όμως μόνο υλικά τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι μαθητές. Οι νέοι

έχουν βαρεθεί τη μηχανιστική μάθηση-αποστήθιση των μαθημάτων και θέλουν να διδάσκονται με νέες μεθόδους πιο πρωτοποριακές και «ελκυστικές» ως προς αυτούς. Μέσω των τωρινών μεθόδων διδασκαλίας, συχνά δεν αναπτύσσουν την κριτική τους σκέψη όπως και τη φαντασία τους· γι' αυτό και λείπει κάποιες φορές ο προβληματισμός και η ευαισθητοποίηση σε μείζονα θέματα από τη νεολαία. Έπειτα, οι έφηβοι έχουν συνδέσει το σχολείο αρχικά με την πίεση, εφόσον το ωράριο τους είναι πολύ φορτικό αλλά και με το άγχος το οποίο οφείλεται στο βαθμολογικό σύστημα αξιολόγησης. Συνάμα, θα αποτελούσε παράλειψη να μην εστιάσουμε στην τυπική σχέση διδάσκοντος-μαθητή η οποία θα λέγαμε πως αρκετές φορές είναι προκαθορισμένη καθώς δεν υπάρχει ουσιαστική επαφή και επικοινωνία μεταξύ τους.

Οφείλουμε να βοηθήσουμε προκειμένου να βελτιωθεί το εκπαιδευτικό σύστημα ξεκινώντας από τις σχέσεις μεταξύ των μαθητών και των δασκάλων, προκειμένου να μην υπάρχει άγχος και σε κάποιες περιπτώσεις φόβος προς το πρόσωπο του εκπαιδευτικού. Έπειτα πρέπει να υπάρχει ένας ορθός επαγγελματικός προσανατολισμός από τα σχολεία, γιατί όπως είπε και ο Albert Einstein: «**ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΞΥΠΗΡΕΤΕΙ ΤΗ ΖΩΗ**». Η πιθανή επίτευξη αυτού του παράγοντα θα ήταν σωτήρια για τους μαθητές της Ελλάδας, εφόσον οι έφηβοι θα μπορούν να έχουν μια έγκυρη ενημέρωση και έτσι θα μπορούν πιο εύκολα να αποφασίσουν για τη μετέπειτα επαγγελματική τους πορεία. Τέλος, πρέπει να βελτιθούν οι χώροι όπου γίνονται τα μαθήματα, να εμπλουτιστεί η υπάρχουσα υλικοτεχνική υποδομή με τα απαραίτητα επιστημονικά μέσα, προκειμένου τα «θετικά» μαθήματα να συνοδεύονται από εργαστηριακές εφαρμογές και έτσι να επιτευχθεί η καλύτερη και ευκολότερη αφομοίωση των παρερχόμενων γνώσεων.

Οι σημερινοί έφηβοι είναι το αύριο αυτής της χώρας. Οφείλουμε να το καταλάβουμε αυτό και να τους βοηθήσουμε να επιτύχουν τους σκοπούς και τα «θέλω» τους. Αν πιστέψουμε εμείς οι ίδιοι σε αυτούς και πάψουμε να τους κατηγορούμε για το οτιδήποτε τότε κι εκείνοι θα πιστέψουν σε εμάς... Αποτελεί, μεγάλη ανάγκη να επιδιώκουμε την ουσιαστική παιδεία και τη σύνδεση του σχολείου με τις σύγχρονες απαιτήσεις και ανάγκες. Μόνο έτσι θα κατορθώσουμε εμείς οι νέοι να ατενίζουμε το μέλλον με αισιοδοξία...

Κέλλυ Βασιλείου, Β1

Οργανωθείτε στην παράταξη των αγώνων! Οργανωθείτε στο κόμμα που μας έλαχε! Ε, φτάνει πια! Δε χρειαζόμαστε καμιά κομματική νεολαία για να αλλάξουμε τον κόσμο! Εμείς είμαστε η δύναμή μας, ο καθένας αυθόρμητα, για να φτιάξει ένα καλύτερο περιβάλλον για να ζήσει. Γιατί τελικά δεν είναι και τόσο διαφορετικές οι απόψεις των νέων. Όλοι ζητούν αλλαγή, ο τρόπος θα έρθει μόνος του. Εισχωρώντας όμως σε νεολαίες, ο αυθορμητισμός, που είναι το κυριότερο πλεονέκτημα του νέου, χάνεται. Θρυμματίζεται και θάβεται κάτω από τα συμφέροντα των «μεγάλων». Έχω ζήσει την εμπειρία της νεολαίας από πρώτο χέρι και σας διαβεβαιώνω πως τα πράγματα είναι έτσι. Δε χρειαζόμαστε κανέναν οδηγό ή καθοδηγητή (ή όπως αλλιώς θέλουν να

τους λέμε) για να δράσουμε. Το κάναμε μόνοι μας μια φορά τον Δεκέμβρη, θα το ξανακάνουμε και κανένα κόμμα δεν θα εκμεταλλευτεί τους καρπούς του αγώνα μας. Ενημερωθείτε μόνοι σας, ψαχτείτε μόνοι σας και θα ανακαλύψετε το πραγματικό πρόσωπο των οργανωμένων. Κάποιος συγγραφέας* είχε γράψει ότι οι ανόητοι εντάσσονται σε ομάδες για να κρύψουν την ανικανότητά τους, να αναδειχθούν μέσα από την ομάδα, επειδή δεν μπορούν μόνοι τους! Εκείνος το είπε, όχι εγώ! Δράστε μόνοι σας

λοιπόν, χωρίς την καθοδήγηση κανενός και σας καλώ μέσα από αυτό το κείμενο να σαμποτάρετε και με την ψήφο σας στο δεκαπενταμελές του χρόνου αλλά και με τη στάση σας στις επερχόμενες, επετειακές καταλήψεις κάθε κομματική ψευτοϋποστήριξη. Εδώ θα είμαι και εδώ θα είστε, μόνοι μας ελπίζω, στο δρόμο για μια καλύτερη κοινωνία.

*Η φράση αποδίδεται κατά προσέγγιση και προέρχεται από το βιβλίο του Διονύσιου Χαριτόπουλου, Εγχειρίδιο Βλακείας, εκδόσεις Τόπος

Ανώνυμος για ευνόητους λόγους

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΜΑΘΗΤΙΚΩΝ ΕΞΕΡΓΗΣΕΩΝ

Πρόσφατα παρουσιάστηκε ένα κύμα εξεγέρσεων, πρωτόγνωρο για τα ελληνικά δεδομένα. Ένα κύμα εξεγέρσεων που σίγουρα δεν ήταν αναμενόμενο από την εξουσία αλλά και από τον ίδιο τον Έλληνα πολίτη. Ωστόσο μια σειρά διαδηλώσεων έλαβαν χώρα σε κάθε γωνιά της Ελλάδας με αφετηρία ένα γεγονός που έγινε σε μια συνοικία της Αθήνας.

Πάντα από την αρχική δημιουργία του κράτους και του κρατικού μηχανισμού γενικότερα, οι άνθρωποι είχαν την ανάγκη να διαδηλώσουν, να δείξουν στην εξουσία τα προβλήματα τους. Ίσως αυτός να είναι και ο μοναδικός τρόπος του λαού να δείξει την εναντίωση του σε αποφάσεις που παίρνονταν γι' αυτόν και δεν τις ενέκρινε ως σωστές. Αυτές οι διαδηλώσεις ξεκινούν από συνδικαλιστικά όργανα και κυρίως επικεντρώνονται σε επαγγελματικά θέματα, όπως για παράδειγμα οι περικοπές μισθών και συντάξεων. Παρόλο που η μαθητική κοινότητα έχει συντονιστικά όργανα δεν ήταν σύνηθες να διαδηλώνουν τόσο έντονα οι μαθητές. Μια αναίτια εκτέλεση ενός δεκαπεντάχρονου από ειδικό φρουρό ήταν η αφορμή που προκάλεσε ένταση και ξεσηκωμό μαθητών. Οι μαθητές και οι καθηγητές με καθιστικές διαμαρτυρίες, κλείσιμο κεντρικών δρόμων, πορείες, διαδηλώσεις και καταλήψεις δημόσιων κτηρίων έδιναν καθημερινά το μήνυμα τους προς τους κυβερνητικούς παράγοντες. Βέβαιο είναι ότι ο αναίτιος θάνατος του ανήλικου αγοριού ήταν απλά «η σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι»

Οι γενεσιουργές αιτίες είναι πολλές. Αρχικά η βασική αιτία είναι η έλλειψη διαγεννηακής δικαιοσύνης και το αβέβαιο μέλλον που προδιαγράφεται για τους νέους, δηλαδή οι προηγούμενες γενιές έχουν καλύτερο βιοτικό επίπεδο από τις επόμενες. Όσο για την παιδεία οι νέοι βλέπουν ότι η κυβέρνηση δεν μπορεί να αυξήσει τις δαπάνες για την παιδεία διότι δεν προβλέπονται στο προϋπολογισμό, δεν μπορεί να αλλάξει τον τρόπο εισαγωγής σε ΑΕΙ και ΤΕΙ, ούτε να συνδέσει την ανώτερη και ανώτατη εκπαίδευση με την αγορά εργασίας ως δέσμια συντεχνιακών συμφερόντων. Ανήμπορη η κυβέρνηση να πάρει μέτρα για το Υπουργείο Περιβάλλοντος φοβούμενη μη δυσμενήσει εργολαβικά συμφέροντα και ανήμπορη να καταργήσει την άχρηστη από αμυντικής πλευράς στρατιωτική θητεία. Τέλος έχουμε ένα δημοσιονομικό έλλειμμα της τάξεως 24.000 ευρώ ανά Έλληνα, εργασιακό έλλειμμα με μια μεσαιωνική ιδιωτική αγορά εργασίας, ένα ασφαλιστικό σύστημα στα πρόθυρα κατάρρευσης, πελατειακά και κομματικά συστήματα και μια γενικευμένη διαφθορά με το ένα σκάνδαλο να διαδέχεται το άλλο.

Ωστόσο πως είναι δυνατόν να αποκαλούν αυτή την κοινωνική έκρηξη απλά ως μια τυφλή έκρηξη οργής, χωρίς στόχο, χωρίς συναίσθημα· παρόλα αυτά υπήρξαν άτομα που αμαύρωσαν όλες αυτές τις εξεργείες παίζοντας τον συνήθη πετροπόλεμο με την αστυνομία, προκαλώντας ένα «ντόμινο καταστροφών» σε δημόσιες αλλά και ιδιωτικές περιουσίες κάνοντας πλιάτσικο με αποτέλεσμα να έχουμε καπηλεία των διαμαρτυριών.

Παράλληλα τα μέσα μαζικής ενημέρωσης εντάσσουν τις φιλήσυχες κατά πλειοψηφία των διαδηλώσεων, την ωμή βία των αναρχικών στοιχείων δυσχεραίνοντας έτσι την κοινή γνώμη να αποκτήσει καθαρή εικόνα για τις κοινοποιήσεις. Τέλος, το συμπέρασμα που συνάγεται είναι ότι η οικονομική, πολιτική και ηθική χρεοκοπία είναι η αιτία αυτής της κοινωνικής έκρηξης. Το ερώτημα που τίθεται κάποιους μήνες μετά είναι το που θα οδηγήσουν αυτές οι εξεγέρσεις· θα σταματήσουν λόγω αναποτελεσματικότητας ή θα συνεχιστούν μέχρι να υπάρξουν αισιόδοξες ριζοσπαστικές αλλαγές για το μέλλον της χώρας μας;

Μωριάτης Θανάσης, Β4

Εκπαιδευτικό Ανέκδοτο

Άρχισαν πάλι οι συζητήσεις για αλλαγές στην εκπαίδευση. Φυσικό είναι αφού άλλαξε ο Υπουργός Παιδείας. Κάθε φορά που έχουμε αλλαγές Υπουργών ξεκινούν τέτοιου είδους κουβέντες με στόχο τι;

Αντί να προσπαθούν να καταλάβουν τα πραγματικά μας προβλήματα, συγκροτούν επιτροπές και αλλάζουν βιβλία. Αυτό εννοούν αυτοί αλλαγή. Εγώ ξέρω ότι τα προβλήματά μας ως μαθητές δεν είναι μόνο τα βιβλία· είναι και άλλα πολύ σημαντικότερα.

Ένα για παράδειγμα είναι το γεγονός ότι έχω την εντύπωση ότι πηγαίνω σ' ένα σχολείο που δεν μου δίνει γνώσεις αλλά πληροφορίες. Ότι με έχουν φορτώσει μ' ένα σωρό εργασίες, μ' ένα σωρό μαθήματα να διαβάζω, από τα οποία ούτε τα μισά δε μ' ενδιαφέρουν.

Το αποτέλεσμα είναι ότι μόλις φτάσω στο σπίτι, θα φάω στο πόδι και θα φύγω τρέχοντας για το φροντιστήριο ξένων γλωσσών, έπειτα για το γήπεδο για προπόνηση και θα καταλήξω στο σπίτι στις 22:00, πτώμα, να πρέπει να διαβάσω για το σχολείο. Αποτέλεσμα; Καθόλου ελεύθερος χρόνος. Οι καθηγητές δεν έχουν ακούσει καθόλου για τις εξωσχολικές δραστηριότητες;

Είπα καθηγητές; Ναι, υπάρχουν και αυτοί, άλλοι τυπικοί, άλλοι φιλικόι, με κάποιους μπορείς να συζητήσεις, με άλλους όχι. Πάντως όλοι κακοπληρώνονται, με αποτέλεσμα οι περισσότεροι από αυτούς να μη βλέπουν τη δουλειά τους ως λειτούργημα αλλά μόνο ως επάγγελμα. Ίσως επειδή είναι απογοητευμένοι μας συμβουλεύουν να ακολουθήσουμε σχολές που εξασφαλίζουν θέσεις εργασίας. Εγώ όμως πιστεύω ότι αν δεν κάνουμε αυτό που θέλουμε, όταν μεγαλώσουμε, θα το μετανιώσουμε.

Οι καθηγητές μου επίσης μας μιλάνε για τις μετέπειτα δυσκολίες που θα αντιμετωπίσουμε. Γι' αυτό άραγε μας κάνουν τη ζωή δύσκολη; Για να μας προετοιμάσουν για το μέλλον; Ευχαριστώ δεν θα πάρω!!!

Α, και να μην ξεχάσω, κύριοι Υπουργοί της «Παιδείας», ούτε τα ρούχα σας ούτε η ηλικία σας δεν θα σας κάνουν να καταλάβετε τα προβλήματά μας και τις ανάγκες μας. Ίσως να συζητούσατε μαζί μας;

Λαζαρίδου Αλκμήνη Α2

Επιχείρηση: «Σχολικές Εκδρομές»

Είναι θλιβερό-αν και κανονικά θα έπρεπε να θεωρείται από όλους μας απαράδεκτο- το γεγονός ότι τα συμφέροντα (κυρίως οικονομικής φύσης), έχουν καταφέρει να «τρυπώσουν» σε κάθε πτυχή της κοινωνίας μας. Και δε φτάνει μόνο αυτό... Γιατί μετά από κάθε τέτοια «διείσδυση», ακολουθεί μια συγκάλυψη, ένα καμουφλάρισμα που τα παρουσιάζει σαν κάτι το αποδεκτό, μέχρι που παγιώνονται ως τμήμα της φυσικής «τάξης» των πραγμάτων.

Όπως ανέφερα παραπάνω, δεν υπάρχει ούτε μια πτυχή της κοινωνίας στην οποία δεν έχουν διεισδύσει τα συμφέροντα. Επομένως, ακόμα και ο πολύ οικείος σχολικός μας μικρόκοσμος δεν θα μπορούσε να αποτελεί εξαίρεση:

Λίγες μόνο μέρες πριν την τριήμερη εκδρομή της τάξης μου, έμαθα-ευτυχώς- τυχαία, από ένα μαθητή της Β' Λυκείου που είχε μόλις επιστρέψει από την αντίστοιχη εκδρομή της δικής του τάξης, ότι το πρόγραμμα της εκδρομής περιλαμβάνει δυο βραδινές εξόδους σε κέντρα διασκέδασης και μάλιστα υποχρεωτικές, ενώ η τιμή εισόδου δε συμπεριλαμβανόταν στη συνολική τιμή της εκδρομής! Αργότερα βέβαια έμαθα ότι οι έξοδοι αυτοί είναι αναπόσπαστο κομμάτι των τριήμερων και πενθήμερων εκδρομών του Λυκείου, ενώ το θέμα της επιπλέον πληρωμής για την είσοδο είναι κάτι ευρέως γνωστό και -φυσικά- αποδεκτό ως κάτι φυσιολογικό... Δυστυχώς όμως, εκείνη τη στιγμή, μη γνωρίζοντας όλα αυτά, η έκπληξη μου, που ακολουθήθηκε από αγανάκτηση, ήταν μεγάλη.

Δε βρήκα βέβαια πολλούς που συμμερίστηκαν την άποψη μου. Οι κλασικές απαντήσεις στις εκκλήσεις μου ήταν: «Ναι, φυσικά και γίνεται αυτό. Δεν το ήξερες;» ή «Ναι το ξέρω, αλλά τι να κάνουμε;» ή ακόμα και: «Δεν είναι τέλειο που θα μας πάνε σε club;». Ακόμα και οι ίδιοι οι καθηγητές παραδέχονταν ότι δεν μπορούσαν να κάνουν κάτι ούτε καν σε σχέση με το θέμα της άρνησης συμμετοχής σε τέτοια δραστηριότητα που ήταν αδιαπραγμάτευτο.

Υποθέτω ότι οι περισσότεροι συμμαθητές μου θα διάβαζαν αυτό το άρθρο με ύφος τουλάχιστον απηυδημένο. Φυσικά και αναγνωρίζω το δικαίωμα του καθενός να θέλει να διασκεδάσει πηγαίνοντας σε ένα club ή σε ένα μαγαζί με ελληνική μουσική και είναι λογικό να θεωρεί κάτι τέτοιο καλή ιδέα ως μέρος το προγράμματος των εκδρομών -ασχέτως αν οι εκδρομές αυτές είναι θεωρητικά «εκπαιδευτικές», κάτι που φυσικά δεν δικαιολογείται αν σκεφτεί κανείς το σύνολο των δραστηριοτήτων που περιλαμβάνουν. Αλλά γιατί ο τρόπος διασκέδασης κάποιων -ακόμα κι αν αυτοί οι κάποιιοι αποτελούν την πλειοψηφία- να καταπιέζει κάποιους άλλους οι οποίοι πιθανόν δε διασκεδάζουν πηγαίνοντας σε τέτοια κέντρα ή μπορεί να δυσανασχετούν με το είδος της μουσικής ή και όλα τα παραπάνω; Και επιπλέον, πώς απαιτείται από παιδιά που έχουν πάει σε μια σχολική εκδρομή με περιορισμένο πόσο χρημάτων, ενώ είναι άγνωστη η οικονομική δυνατότητα των γονέων τους, να διαθέσουν επιπλέον χρήματα για μια υποχρεωτική δραστηριότητα με τη συμμετοχή στην οποία ίσως δεν είναι σύμφωνα; (σε αυτό το σημείο να σημειωθεί ότι αν κάποιος δεν είχε την τύχη να πληροφορηθεί από κάποιον μεγαλύτερο ή καθηγητή γι' αυτό το «έθιμο» των εκδρομών, είναι πολύ πιθανόν να το μάθει μόλις πριν από την έξοδο, αφού δεν αναφέρεται ούτε στο πρόγραμμα της εκδρομής το επιπλέον πόσο που καλείται να καταβάλει!). Αυτό που θα έπρεπε να ισχύει-και αν ίσχυε δεν θα έγραφα το συγκεκριμένο άρθρο αυτή τη στιγμή-θα ήταν να μην αφαιρεθούν αυτού του τύπου οι έξοδοι από τις εκδρομές, αφού είναι αρεστές σε πολλούς, αλλά τουλάχιστον να αφαιρεθεί ο υποχρεωτικός τους χαρακτήρας και να υπάρχει πρόβλεψη, ώστε όσα παιδιά δεν επιθυμούν να συμμετάσχουν να μένουν στο ξενοδοχείο υπό την επίβλεψη κάποιου καθηγητή ή να παίρνουν μέρος σε κάποια εναλλακτική δραστηριότητα.

Αν παρ' όλα αυτά είναι αδύνατο κάτι τέτοιο, αυτό που το σχολείο οφείλει να κάνει, είναι να ενημερώνει εξ αρχής τους μαθητές γι' αυτές τις εξόδους και τα επιπλέον έξοδα απ' την πλευρά των μαθητών και των οικογενειών τους που αυτές συνεπάγονται. Έτσι ο μαθητής θα επιλέγει εκ των πρότερων αν είναι σύμφωνος με κάτι τέτοιο ή όχι ή ακόμα -στη χειρότερη περίπτωση- αν είναι διατεθειμένος να πάρει ή όχι μέρος στην εκδρομή υπό αυτές τις συνθήκες.

Μήπως όμως μέτρα σαν αυτά θα μείωναν αισθητά τον αριθμό των συμμετεχόντων στις εκδρομές; Μήπως κάτι τέτοιο θα μείωνε αυτομάτως τα κέρδη όλων αυτών των επιχειρήσεων που αναίσχυντα επωφελούνται από την ανάγκη των μαθητών να ξεσκάσουν και να ξεφύγουν για λίγες μέρες από την ένταση των μαθημάτων (π.χ. με τις πενθήμερες εκδρομές πριν από τις Πανελληνίες εξετάσεις) και μέσα στις οποίες περιλαμβάνονται εκτός από νυχτερινά κέντρα και εστιατόρια, καφέ, ξενοδοχεία και φυσικά τα ταξιδιωτικά πρακτορεία που έρχονται σε συνεννόηση με τα παραπάνω;

Αλλά βέβαια, ακόμα κι όταν πρόκειται για ανήλικους μαθητές και το αδιαμφισβήτητο δικαίωμα τους στην ψυχαγωγία, τα συστήματα φτιάχνονται με βάση τα συμφέροντα... Έτσι δε συνέβαινε πάντοτε;

Κατσιμίχα Μαρία, Α2

Με αφορμή την «παθολογία» του πολέμου από το έργο του Θουκυδίδη ...

Η ιστορία στο πέρασμα των αιώνων έχει αποδείξει ότι η ανθρώπινη φύση δεν αλλάζει, τουλάχιστον στα βασικά της χαρακτηριστικά.

Δεν αλλάζει όμως, γιατί δε γίνεται ν' αλλάξει, γιατί είναι προκαθορισμένη ή απλά, επειδή οι ίδιοι οι άνθρωποι εμποδίζουν, αποτρέπουν και τελικά καταδικάζουν αυτή την αλλαγή :

Τα λάθη και οι καταστροφές επαναλαμβάνονται. Δεν πρόκειται, όμως, για αδυναμία ή ανικανότητα αλλαγής της ανθρώπινης φύσης. Ποτέ δεν αμφισβητήθηκε η ικανότητα του ανθρώπου να διακρίνει το σωστό, το δίκαιο: αμφισβητούνται όμως, οι επιλογές του, οι οποίες παρεκκλίνουν από την φύση του, αν αυτή οριστεί ως η πορεία και η προσπάθεια για το ιδανικό.

Έτσι η πολυπλοκότητα των επιλογών και των αποφάσεων, που κατά καιρούς καλούμαστε να πάρουμε, επηρεάζουν την ανθρώπινη συμπεριφορά και αντιμετώπιση απέναντι σε κρίσιμα ζητήματα.

Οι περιπτώσεις είναι δύο: γνωρίζουμε το σωστό και το ακολουθούμε, όποια κι αν είναι η συνέπεια και γνωρίζουμε το σωστό και αδιαφορούμε, δηλαδή στη πραγματικότητα εθελοτυφλούμε.

Σχεδόν πάντα, όσοι επέλεξαν το σωστό, επέλεξαν ταυτόχρονα και το δύσκολο, το δύσβατο, ενώ οι υπόλοιποι το εύκολο, το γρήγορο, το ανώδυνο. Οι τελευταίοι αποτελούν την πλειοψηφία, γιατί οι άνθρωποι έχουμε γίνει φυγόπονοι, υστερόβουλοι, με αξίες ευμετάβλητες, αν όχι ανύπαρκτες, με ιδανικά φτηνά και με υλικά αγαθά ακριβά, με αντιλήψεις ρατσιστικές. Κι όμως, για όλα αυτά, δεν ευθύνεται η φύση μας. Είναι η κουλτούρα, που μας επιβλήθηκε και μας καλλιεργήθηκε από την κοινωνία, που το μόνο πλέον, που θέλει είναι στρατιώτες-παραγωγούς κεφαλαίων, για να πλουτίσει.

Έτσι, οι συνειδήσεις και τα ήθη φθάρθηκαν, οι χαρακτήρες αλλοιώθηκαν, οι προσωπικότητες μη-δενίστηκαν, οι ιδεολογίες ξέπεσαν και οι άνθρωποι τελικά ξέχασαν και ξεχάστηκαν. Ξέχασαν την πραγματική ουσία της φύσης τους, την αφήφησαν και ξεχάστηκαν μέσα στο χρόνο. Καθένας προσπάθησε να φτάσει το τέλειο μόνος του, με αθέμιτα μέσα, αδιαφορώντας στην πορεία γι' αυτούς που αγαπούσε και γι' αυτό που ήταν. Όσο αργά κι αν φαίνεται ότι είναι, η ανθρώπινη φύση μπορεί ν' αλλάξει και θ' αλλάξει, μόνο όταν ο κάθε άνθρωπος αναζητήσει και βρει το ιδανικό στα μάτια του διπλανού του και στην αγάπη του γι' αυτόν.

Λοΐσιος Γιάννης, Α3

Πόλεμος: ασθένεια πολυπρόσωπη, πολυδιάστατη, πολύπλευρη, απροσδόκητη. Ναι, μάλλον αυτό πρέπει να είναι ο πόλεμος: μια ασθένεια ή έστω σα μία ασθένεια, σε κάθε περίπτωση, όμως, άκρως μολυσματική. Γιατί ο πόλεμος δεν ορίζεται ως η μάχη που έγινε κάπου ή η σύγκρουση που διήρκησε κάποια χρόνια. Γιατί η ιστορία δε γράφεται από γεγονότα, αλλά από ανθρώπους, από προσωπικότητες. Έτσι και ο πόλεμος δεν είναι ούτε απρόσωπος ούτε μια εξωτερική μεταβολή.

Αντίθετα είναι προσωπικός, είναι η μεταβολή του εγώ και η πάλη με τον εαυτό σου να καταπιέσεις και να καταπνίξεις το είναι σου. Και όταν καταφέρεις να σκοτώσεις κάθε είδους συνα-

ισθηματισμό, να μειώσεις τις προσωπικές σου ανάγκες στο ελάχιστο, να ισοπεδώσεις την προσωπικότητα σου στο όνομα της παράταξης και να γίνεις ένα με τη μάζα, τότε θα έχεις γίνει ένας σπουδαίος πολεμιστής. Το ίδιο όμως και άνθρωπος; Όχι βέβαια, γιατί απλά δε θα 'σαι πια άνθρωπος, αλλά πολεμιστής.

Γιατί όταν είσαι άνθρωπος δεν πολεμάς, αλλά αγωνίζεσαι. Γιατί όταν είσαι άνθρωπος έχεις προσωπικότητα, έχεις ελεύθερη βούληση και έχεις άποψη. Νιώθεις τον πόνο και αντίστοιχα την ευτυχία και είσαι ευάλωτος, όχι άτρωτος. Είσαι άνθρωπος όταν αγαπάς και αγαπιέσαι, όταν κάνεις λάθη, όταν τα διορθώνεις, όταν συγχωρείς, όταν δημιουργείς.

Στον πόλεμο, όμως, δεν υπάρχει καιρός για αγάπη, ούτε τα λάθη επιτρέπονται. Δεν έχεις τη δυνατότητα να δημιουργείς, μόνο να καταστρέφεις, να καταστρέφεις. Και τελικά, το ερώτημα που τίθεται είναι: πολεμιστής ή άνθρωπος ;

Η επιλογή είναι προσωπική, που όμως πάντα δεν αφορά μόνο αυτόν που την κάνει. Όταν θα επιλέξεις να είσαι πολεμιστής, θα παραμερίσεις και θα σκοτώσεις αν χρειαστεί, όποιον δε συμμερίζεται την άποψη σου, που στην πραγματικότητα είναι η άποψη, που σου επέβαλε η μάζα, προκειμένου να είσαι μέρος της. Τα ιδανικά και τα πιστεύω σου, δε θα έχουν καμία αξία πια, ούτε οι άνθρωποι, που αγαπάς.

Το μόνο που θα έχει σημασία για σένα τότε, θα είναι τα «πρέπει», που θα 'χει ορίσει το σύνολο - η ομάδα. Και η δύναμη σου, ως πολεμιστής, από αυτό θα πηγάζει, από την απόλυτη ομοιογένεια της μάζας.

Η πραγματική, όμως δύναμη, πηγάζει από τη διαφορετικότητα και την αποδοχή της. Οι κοινωνίες γεννιούνται από ανθρώπους και είναι αυτοί, που έχουν τη δύναμη, γιατί επέλεξαν τελικά να είναι άνθρωποι, όποιο και αν είναι το τίμημα.

Λοΐσιος Γιάννης, Α3

ΝΕΥΡΙΚΗ ΑΝΟΡΕΞΙΑ .....Η ΑΥΤΟΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ! ΝΕΥΡΙΚΗ ΑΝΟΡΕΞΙΑ...Η ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΕΠΙΔΗΜΙΑ!

Όλοι συχνά ακούμε να γίνεται λόγος για μία ασθένεια που πλήττει κυρίως νεαρά κορίτσια και η οποία συνδέεται ιδιαίτερα με τα πιο γνωστά μοντέλα διεθνώς, αστέρια του κινηματογράφου, τραγουδιστές και άλλους διάσημους. Αποκλείεται να μην έχετε ξανακούσει για τη νευρική ανορεξία. Στην πραγματικότητα όμως η ανορεξία δεν ταλανίζει μόνο αστέρες του Χόλυγουντ και μοντέλα γνωστών οίκων μόδας. Αντιθέτως μπορεί να παραμονεύει ακόμη και στο οικείο περιβάλλον μας.

Ίσως πολλοί να αναρωτιούνται τι μπορεί να προκαλέσει αυτή την αρρώστια. Η απάντηση λοιπόν είναι η εξής: Η ανορεξία είναι μια ασθένεια που δεν προκαλείται από ιό ή μικρόβιο αλλά από το ίδιο το ανθρώπινο μυαλό! Συμβαίνει συνήθως σε γυναίκες και κορίτσια νεαρής ηλικίας, τα οποία βλέπουν τον εαυτό τους μπροστά από τον καθρέφτη τους υπέρβαρο. Αναπτύσσουν μια άρνηση για το φαγητό και γυμνάζονται ασταμάτητα με την προσδοκία να φτάσουν το "ιδανικό βάρος". Αντί όμως να φτάσουν στο βάρος που είναι ιδανικό για το σώμα τους, συνεχίζουν τη δίαιτα μέχρι που φτάνουν στο σημείο να τρώνε π.χ. μόνο ένα μήλο την ημέρα ή ακόμη πολλές έφηβες που πάσχουν από νευρική ανορεξία έχουν δηλώσει σε συνεντεύξεις τους πως έτρωγαν ακόμη και εφημερίδες απλά και μόνο για να γεμίζουν το στομάχι τους χωρίς να παίρνουν βάρος.

Γιατί δε βλέπουν στον καθρέφτη αυτό που τους δείχνει πραγματικά, ότι είναι δηλαδή απόλυτα φυσιολογικές; Ποιοι είναι οι λόγοι που το μυαλό αρχίζει να καθοδηγεί το σώμα προς την αυτοκαταστροφή;

Αυτό που επηρεάζει περισσότερο συνήθως τα νεαρά κορίτσια είναι τα πρότυπα που προβάλλονται καθημερινά από τα ΜΜΕ και παίζουν καθοριστικό ρόλο από τη μια πλευρά στην προσωπικότητα των εφήβων και από την άλλη στο σχηματισμό απόψεων για το τι είναι πραγματικά «ωραίο» και τι «λεπτό». Τα μοντέλα που υποτίθεται ότι αποτελούν το πρότυπο ομορφιάς, γίνονται όλο και πιο αδύνατα, με αποτέλεσμα να χαρακτηρίζεται κάποιος όμορφος, μόνο όταν είναι λεπτός.

Η νευρική ανορεξία, όπως αναφέρθηκε και πριν, είναι μια ψυχολογική ασθένεια κατά την οποία το άτομο περνάει από **τρεις φάσεις**, όπως έχουν δηλώσει ψυχολόγοι που συναναστρέφονται με αυτά τα άτομα.

Στην **πρώτη φάση** το άτομο ακολουθεί μία δίαιτα και μαζί με την συστηματική σωματική άσκηση χάνει επιτυχώς βάρος. Δεν υπάρχει μέχρι στιγμής καμία υποψία ασθένειας.

Στη **δεύτερη φάση** τα αρνητικά σημάδια είναι εμφανή. Το οικογενειακό περιβάλλον αλλά και γνωστοί παρατηρούν στο άτομο μεγάλη απώλεια βάρους. Ο ασθενής αρνείται να τρώει μαζί με την υπόλοιπη οικογένεια και φοράει φαρδιά ρούχα για να μην είναι εμφανής η σωματική του αλλαγή.

Στην **τρίτη και τελευταία φάση** το άτομο πλέον υιοθετεί αυτό το πρότυπο ζωής, δηλαδή τη στέρση του φαγητού, με αποτέλεσμα να γίνονται ευδιάκριτα τα οστά του σώματος, διακρίνεται τριχόπτωση και αμηνόρροια. Στην συγκεκριμένη όμως φάση δε σημαίνει ότι το άτομο έχει αναγνωρίσει ότι πάσχει από ανορεξία.

Πώς γίνεται να θεραπευτεί η νευρική ανορεξία; Σύμφωνα με ειδικούς, ένα άτομο το οποίο πάσχει από νευρική ανορεξία μπορεί να θεραπευτεί μόνο με την προϋπόθεση πως έχει πλήρη αυτογνωσία ότι πάσχει από την ασθένεια. Στην συνέχεια, η φροντίδα των ανορεξικών ατόμων είναι ευθύνη ειδικών. Συγκεκριμένα κατά τη νοσηλεία, το άτομο και οι θεραπευτές του έχουν ένα στόχο, την απόκτηση ενός επιθυμητού βάρους.

Δεν πρέπει να αδιαφορούμε για αυτή την ασθένεια και προπαντός για τα πάσχοντα άτομα που χρειάζονται τη στήριξη των συναθρώπων τους. Πρέπει να τα αφήσουμε να μιλήσουν σε εμάς για αυτά που νιώθουν και να τους δώσουμε έξυπνες συμβουλές. Με το να βοηθήσουμε κάποιον άλλο να αντιμετωπίσει το πρόβλημα του, παίρνουμε δύναμη κι εμείς.

Μαρίνα Αποστολή Β1

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ - ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΑΙΝΙΩΝ & ΒΙΒΛΙΩΝ

The Curious Case of Benjamin Button

Παίζουν: Brad Pitt, Cate Blanchett, Taraji P.Henson

Σκηνοθεσία: David Fincher

Η παράξενη ιστορία του Μπέντζαμιν Μπάτον ...σίγουρα μία ταινία που είτε την λατρεύεις είτε τη μισείς. Θα ήταν παράλογο κανείς να σκεφτεί πως όσα πραγματεύεται η ταινία περιορίζονται σε μία απλά ενδιαφέρουσα φανταστική πλοκή και σε δύο πασίγνωστους ηθοποιούς του Χόλιγουντ. Συνολικά μιλάμε για μία ταινία η οποία σε ταξιδεύει όχι μόνο μέσω των εντυπωσιακών οπτικών εφέ και των ερμηνειών αλλά και μέσω των εκπληκτικών ερεθισμάτων που προσφέρει, για να σκεφτεί κανείς καλύτερα τα πράγματα γύρω του.

Η ιστορία γνωστή: ο ήρωας γεννιέται κάτω από κάποιες παράξενες συνθήκες και μάλιστα σε ηλικία 80 χρόνων, ενώ όσο περνάνε τα χρόνια γίνεται μικρότερος. Παράξενη πλοκή. Κεντρίζει το ενδιαφέρον, όμως, το δίχως άλλο.

Παρά το υπόβαθρο του φανταστικού η ταινία επικεντρώνεται σε φιλοσοφικούς προβληματισμούς που αφήνουν μία γλυκόπικρη γεύση στο θεατή μόλις τελειώσει η προβολή της. Με αριστοτεχνικό τρόπο προσπαθεί να αποδείξει την ποικιλότητα δύναμη του Χρόνου. Ο Χρόνος άλλοτε θεραπεύει, άλλοτε πληγώνει, μα κανείς δε μπορεί να τον σταματήσει. Διάχυτα συναισθήματα, προσπάθειες να εξερευνήσουμε τη Ζωή, το Θάνατο, τη Μνήμη. Τελικά αυτή η ταινία μήπως είναι κάτι βαθύτερο και πιο ουσιαστικό από αυτό που περιμέναμε; Βέβαια οι δεκάδες υποψηφιότητες της για Oscars (μεταξύ των οποίων Καλύτερης Ταινίας, Σκηνοθεσίας, Α' Αντρικού Ρόλου), η συνεχής προβολή της στα Μ.Μ.Ε. και οι εξαιρετικές κριτικές αποδεικνύουν ότι αξίζει την προσοχή κάθε ατόμου. Οπτικά η ταινία είναι μαγευτική. Η καλλιτεχνική διεύθυνση, τα οπτικά εφέ και μακιγιάζ (ο γέρος Brad Pitt είναι τεχνολογικό επίτευγμα που βραβεύτηκε με το ανάλογο Όσκαρ), η κινηματογράφηση με τους υπέροχους άλλοτε εκτυφλωτικούς και έντονους και άλλοτε σκούρους και μελαγχολικούς χρωματισμούς, τα καλοδουλεμένα πλάνα και η προσεχτική σκηνοθεσία καθώς και η επιβλητική μουσική επένδυση σε αφήνουν πλήρως εντυπωσιασμένο. Το βάθος των χαρακτήρων παρουσιάζεται με πολλή προσοχή, καθώς ο Brad Pitt παίζει έναν από τους καλύτερους ρόλους της καριέρας του και η Taraji P.Henson λαμβάνει την πρώτη της υποψηφιότητα για Όσκαρ Β' Γυναικείου Ρόλου. Αν και η Cate Blanchett, κατά τη δική μου άποψη ξεκίνησε με προβλήματα στην ερμηνεία χωρίς να αγγίζει το θεατή, σταδιακά αναπτύχθηκε σε μία πολύπλευρη και μυστηριώδη προσωπικότητα που στο τέλος καταφέρνει να αγγίξει το κοινό.

Slumdog Millionaire

Παίζουν: Dev Patel, Freida Pinto

Σκηνοθεσία: Danny Boyle

Ένας 18χρονος Ινδός στη χώρα του βρίσκεται μία ερώτηση πριν την τελική απάντηση στο γνωστό τηλεπαιχνίδι «Τποιος θέλει να γίνει Εκατομμυριούχος». Μία ανάσα πριν την τελική απάντηση, που ίσως τον κάνει πλουσιότερο κατά πολλά εκατομμύρια δολάρια. Ο νεαρός, όμως, κινεί υποψίες πως ίσως έχει κλέψει στο παιχνίδι, αφού δεν έχει πάει ποτέ σχολείο. Ήταν ένα φτωχόπαιδο της Ινδίας που περιπλανιόταν στους δρόμους και δε γίνεται να είναι τόσο τυχερός, ώστε να κερδίζει σε κάθε ερώτηση.

Τότε ξεκινά μία αναδρομή στο παρελθόν του νεαρού Ινδού και μπλέκει το τότε με το τώρα ώστε να μάθουμε περισσότερα τόσο για τον ήρωα και το υπόβαθρό του όσο και για το συναισθηματικό του κόσμο και το πώς κατέληξε στο παιχνίδι αυτό.

Ο Danny Boyle δίκαια κέρδισε το Όσκαρ Καλύτερης Σκηνοθεσίας, διότι η σκηνοθεσία του είναι φρέσκια και πρωτοποριακή, ενώ η φωτογραφία και η κινηματογράφηση αποτελούν τα δύο «highlights» του φιλμ. Ταυτόχρονα με την πανδαισία υπέροχων χρωμάτων, τις δυνατές ερμηνείες και τα πρωτοποριακά εντυπωσιακά πλάνα και σκηνοθετικά ατού, η ταινία παρουσιάζει τον τρόπο ζωής στην Ινδία, την απελπισία και τον εξευτελισμό της φτώχειας συνδυάζοντάς τα με έντονα ρομαντικό χαρακτήρα τόσο στην πλοκή όσο και στη διάχυτη ατμόσφαιρα. Είναι μία όμορφη ταινία που αναβλύζει συναισθήματα και ευαισθησίες αναμειγνύοντας τον έρωτα με την απελπισία και την εξαθλίωση. Θέμα της ταινίας, όμως, είναι η μοίρα του ανθρώπου και με βάση αυτή προσπαθεί να αναλύσει πώς τα κατάφερε ο ήρωας και βγήκε νικητής από όλα τα γεγονότα της ζωής του. Και αυτό το κύριο θέμα γίνεται η ελκτική δύναμη που μας τραβάει στο να πέσουμε και εμείς θύματα της μαγείας της. Κέρδισε 8 Όσκαρ (και Καλύτερης Ταινίας) και οι θεατές ως επί το πλείστον βγήκαν εντυπωσιασμένοι από τις αίθουσες. Εγώ θα αρκεστώ στο ότι είναι μια καλοδουλεμένη γλυκιά ταινία μέσα στην οποία ξεχνάς τις έγνοιες σου και παρασύρεσαι από τις όμορφες εικόνες και τη συγκινητική ιστορία που διηγείται.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΡΩΤΟΒΡΑΒΕΥΜΕΝΟ ΣΤΙΒΕΝ ΝΤΑΝΤΡΥ
ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ ΤΩΝ ΤΑΙΝΙΩΝ "BILLY ELLIOT" και "ΟΙ ΔΡΕΣ"

Πόσο μακριά θα φτάνετε
για να προστατέψετε ένα μυστικό;

ΚΕΙΤ ΓΟΥΙΝΣΛΕΤ ΡΕΙΦ ΦΑΪΝΣ

Σφραγισμένα Χείλη

The Reader

Βασισμένο στο best seller "Αισθάζοντας στην Χάινα"

στον ανακαταρρέοντι στην Ελλάδα "The Reader"

ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ ΚΑΙ Ο ΚΑΛΥΤΕΡΟΣ ΗΡΩΑΣ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ ΤΗΣ ΚΑΤΕ ΓΟΥΙΝΣΛΕΤ ΚΑΙ Ο ΚΑΛΥΤΕΡΟΣ ΗΡΩΑΣ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ ΤΗΣ ΡΑΛΦ ΦΑΪΝΣ

Η ΚΑΤΕ ΓΟΥΙΝΣΛΕΤ ΚΑΙ Ο ΡΑΛΦ ΦΑΪΝΣ ΣΤΗΝ ΤΑΙΝΙΑ "THE READER"

© 2008 Warner Bros. Entertainment Inc. All Rights Reserved. Warner Bros. Entertainment Inc. presents a Warner Bros. Entertainment production. The Reader is a Warner Bros. Entertainment production. Directed by Stephen Daldry. Starring Kate Winslet and Ralph Fiennes. Screenplay by David Hare. Story by Michael Ondaatje. Music by David Julyan. Production Designers: Peter Spink, Peter Spink. Executive Producers: Peter Spink, Peter Spink. Producers: Peter Spink, Peter Spink. Director of Photography: John Seale. Editor: John Seale. Casting: Jane Foy. Costume Designer: Jane Foy. Hair and Makeup: Jane Foy. Production Office: Warner Bros. Entertainment Inc. Distribution Office: Warner Bros. Entertainment Inc. Release Date: October 17, 2008. PG-13

Σφραγισμένα Χείλη

Παίζουν: Kate Winslet, David Kross, Ralph Fiennes.

Σκηνοθεσία: Stephen Daldry

Ο Michael στη Γερμανία μετά τη λήξη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου ερωτεύεται παράφορα μία μεγαλύτερη κοπέλα που τον μαγεύει με το μυστηριώδη και αινιγματικό χαρακτήρα της. Μετά από μερικά χρόνια, σπουδάζοντας στη Νομική, ο Michael πηγαίνει μαζί με τη σχολή του σε ένα δικαστήριο όπου γίνεται μάρτυρας της δίκης της κοπέλας που ερωτεύτηκε. Οι κατηγορίες είναι σκληρές και φρικιαστικές: η Hannah συμμετείχε στην εξόντωση ανθρώπων κατά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο βοηθώντας τους Ναζί στο έργο τους.

Αυτός είναι ο πυρήνας της ιστορίας της ταινίας. Ο Michael σε μεγάλη ηλικία πια αντιμετωπίζει τα φαντάσματα του παρελθόντος και ο θεατής παρακολουθεί ένα υψηλής τέχνης αποκορύφωμα εξαιρετικών υποκριτικών ικανοτήτων από τους πρωταγωνιστές Kate Winslet και Ralph Fiennes.

Η ταινία ξεκινάει με ειδυλλιακά τοπία, έντονα χρώματα, ρομαντική διάθεση. Σταδιακά όμως η ατμόσφαιρα σκοτεινιάζει και ο μαγνητικός ερωτισμός και η μυστηριώδης πλοκή ξετυλίγεται σε μία ιστορία σκληρή, απάνθρωπη, σκοτεινή και σοκαριστική. Η Kate Winslet ορθά κέρδισε το Όσκαρ Α΄ Γυναικείου Ρόλου: ο ρόλος της είναι άκρως απαιτητικός και εκείνη δίνει μία εκπληκτική ερμηνεία που δε ξεχνάει κανείς μετά την ολοκλήρωση της ταινίας (αν και στο «Δρόμο της Επανάστασης» με το Λεονάρντο Ντι Κάπριο ξεπερνά κάθε άλλη ερμηνεία).

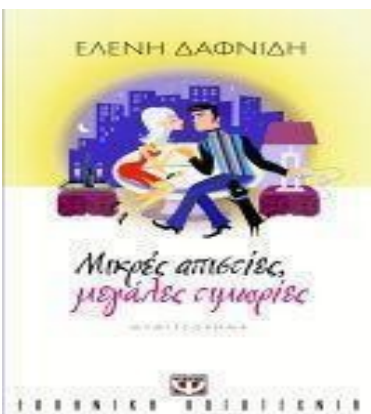
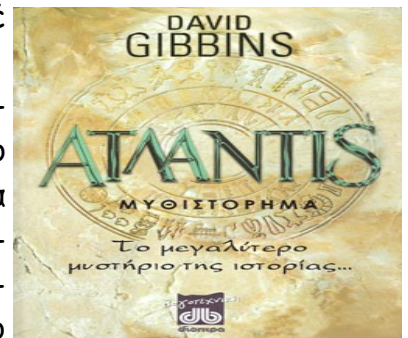
Η ταινία πραγματεύεται την ηθική, το δίκαιο, τη νέμεση, τη λύτρωση και την ολοκλήρωση του ανθρώπου. Τα συναισθήματα αντικρούονται, οι σκέψεις των ηρώων είναι πολύπλοκες και οι πράξεις τους πολυπλοκότερες. Εμβαθύνει σε μία ιστορία ψυχολογική, συγκινητική και απρόβλεπτη. Από τις καλύτερες στιγμές του κινηματογράφου για τη νέα χρονιά αναμφίβολα.

Γιάννης Κανονάκης Β'2

ΑΤΛΑΝΤΙΣ

«Μια θαυμαστή αυτοκρατορία κυβερνούσε κάποτε το μεγαλύτερο μέρος του κόσμου... οι βασιλιάδες της ζούσαν σε μια τεράστια πολιτεία, ψηλά πάνω από τη θάλασσα. Ήταν ευφυείς τεχνίτες του χρυσού και του ελεφαντόδοντου και ατρόμητοι ταυρομάχοι. Αλλά κάποτε, επειδή αφήφησαν τον Ποσειδώνα, το Θεό της Θάλασσας, η πολιτεία χάθηκε κάτω από τα κύματα σε έναν απίστευτο κατακλυσμό, και δεν ξαναείδε τους ανθρώπους της... ποτέ πια»

Μύθος η πραγματικότητα; Ακριβώς αυτό το ερώτημα απασχολεί τους ερευνητές στο μυθιστόρημα του David Gibbins. Στο βιβλίο αυτό ένας θαλάσσιος αρχαιολόγος και η ομάδα του εξερευνούν ένα ναυάγιο της ομηρικής εποχής στη Μεσόγειο. Εκεί κάνουν μια συγκλονιστική ανακάλυψη: βρίσκουν ένα χρυσό δίσκο με ένα περίεργο σύμβολο πάνω του. Αυτός ο δίσκος τελικά θα αποδειχθεί πως είναι το κλειδί για την τοποθεσία της χαμένης Ατλαντίδας. Όμως δεν είναι ο μόνος οι οποίοι ξέρουν για την τοποθεσία της. Έτσι ο αρχαιολόγος και η ομάδα που δημιούργησε για την ανεύρεση της χαμένης πόλης βρίσκονται σε μεγάλο κίνδυνο καθώς οι ανταγωνιστές τους είναι αδίστακτοι και με πολύ μεγαλύτερα μέσα από αυτούς. Οι δυσκολίες όμως δεν αποτρέπουν τον ηρώα της ιστορίας μας να κάνει μια ανακάλυψη πέρα από τα πιο τρελά του όνειρα. Αυτό το μυθιστόρημα θα καθηλώσει τους λάτρεις της περιπέτειας αλλά και της ίντριγκας και των μύθων.

ΜΙΚΡΕΣ ΑΠΙΣΤΙΕΣ ΜΕΓΑΛΕΣ ΤΙΜΩΡΙΕΣ

Πρόκειται για το μυθιστόρημα της Ελένης Δαφνίδη. Εδώ η συγγραφέας πραγματεύεται με άφθονο χιούμορ την ιστορία του Στάνταλ, ενός αμετανόητου εργένη, φανατικού πολέμιου του γάμου και των δεσμεύσεων και λάτρη του ωραίου φύλου. Αυτός ο άντρας, λοιπόν, πιστεύει πως το νόημα της ζωής του βρίσκεται στις σχέσεις μικρής διάρκειας και στις ερωτικές συνευρέσεις της μιας βραδιάς. Μέσα στην ιστορία μια πληγωμένη γυναίκα του κάνει την ζωή κόλαση, όμως εκείνος έχει στρέψει το ενδιαφέρον του σε μια άλλη ύπαρξη και δεν λέει να ξεκολ-

λήσει! Μήπως τελικά βρήκε τον δάσκαλο του;

ΝΙΚΟΣ ΒΟΛΗΣ Α1

Μερικά ευτράπελα της τριήμερης της Α΄ Λυκείου

- Η απόλυτη ποικιλία της ταβέρνας! Μακαρόνια, καλαμαράκια, μπριζόλα, κοκκινιστό, και γεια σας.
  - Θα ήθελα εκτός από παθητικός καπνιστής να μην είμαι ούτε παθητικός του αλκοόλ!
  - Όποιος νύχτα περπατεί, πολλά συνθήματα καλεί και πόρτες πολλές κρούει!
  - Μα σου λέω, ήπια, μέθυσσα, δεν ξεκουράστηκα ούτε στιγμή, αλλά τώρα νιώθω περίφημα!
  - Γεια σας, ρεσεψιόν εδώ. Θέλουμε να σας πούμε ότι δε θέλουμε τίποτα. (Οι αληθινοί διάλογοι δεν είναι πρόποντες...)
  - «Συγγνώμη, που μπορώ να βρω το Δημαρχείο;»
  - «Αριστερά μας σε 2 στενά, παιδί μου.»
  - (στο σημείο που υπέδειξε βρίσκουν ένα σουβλατζίδικο...)
  - «Κύριε, μας είπαν ότι εδώ είναι το Δημαρχείο.»
  - «Ποιος άσχετος...; Απάνω στην πόλη είναι, το μόνο μεγάλο κτίριο που θα βρεις μπροστά σου!»
  - (ντόπιοι σου λέει μετά...)
  - «Και εκτός από καφέ, τι άλλο έχετε;»
  - «Φραπέ, Φρεντουσίνο, Απλό...»
  - «ΕΚΤΟΣ ΑΠΟ ΚΑΦΕ!»
  - Την Κυριακή το πρωί, θα σηκωθείτε στις 6:00, νωρίς-νωρίς, να πάμε στην εκκλησία, καταλάβετε;
  - (Γενικά δε σηκωθήκαμε στις 6:00. Δεν είχαμε πέσει ακόμα... και μερικοί δεν πέσαμε ποτέ...)
  - Περνάμε τέλεια! 15 ευρώ είσοδο και έχουμε μια ολόκληρη WC δική μας!
  - Είναι έξυπνο να πηγαίνεις σε ένα νησί για να φας *πάλι* σουβλάκια;
  - Πώς χτίστηκε ένα ξενοδοχείο εκεί; Όλες τις φορές το πούλμαν ήθελε τουλάχιστον 2 ώρες να μας πάει οπουδήποτε. Δηλαδή πόσον ύπνο σε κάθισμα νομίζουν ότι αντέχουμε; Χώρια τα κλαδιά πάνω από το δρόμο που έμπαιναν μέσα...
- Καρράς Μπάμπης, Α2

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΧΡΟΝΟΣ

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΧΟΜΠΙ

- Η ζωή θα ήταν πολύ βαρετή χωρίς χόμπι. Θα εμφανιζόμαστε σα ρομπότ, χωρίς αισθήματα, σαν εξωγήινοι στον δικό μας πλανήτη. Τα χόμπι δίνουν αίσθηση στην ύπαρξή μας!
- Χόμπι είναι... μία προαιρετική απασχόληση.
- Χόμπι είναι... κάτι που δε σε υποχρεώνει κανένας να έχεις!
- Χόμπι είναι... κάτι που εσένα μπορεί να σε ενδιαφέρει πάρα πολύ, αλλά να μην ενδιαφέρει τους γύρω σου!
- Χόμπι είναι... κάτι που σου προκαλεί ευχαρίστηση χωρίς να σου δημιουργεί δεσμεύσεις.
- Χόμπι είναι... κάτι που μπορεί να σου δημιουργεί δεσμεύσεις χωρίς να σε δυσαρεστεί!
- Χόμπι είναι... κάτι που όταν δεν το έχεις, θα ήθελες να το έχεις!

Χόμπι είναι... κάτι που για σένα αξίζει, αλλά κοστίζει νεύρα στους γύρω σου!
 Χόμπι είναι... κάτι που το κάνεις στον ελεύθερο χρόνο σου, αλλά το κάνεις και εις βάρος του ελεύθερου χρόνου σου!
 Χόμπι είναι... κάτι που μπορείς να κάνεις μόνος σου ή και με παρέα!
 Χόμπι είναι... κάτι που μπορείς να κάνεις με παρέα, αλλά προτιμάς να το κάνεις μόνος σου!
 Χόμπι είναι... κάτι που δεν αρέσει στην παρέα σου, όταν σε κρατάει μακριά της!
 Χόμπι είναι... κάτι που μπορεί να σε φέρει σε επαφή με πολλούς άλλους <<χομπίστες>> ή να σε αποξενώσει!
 Χόμπι είναι... κάτι που όλοι έχουν ή θα ήθελαν να έχουν, αλλά για τον καθένα έχει διαφορετικό νόημα και διαφορετική σημασία.
 Χόμπι είναι... πάρα πολλά πράγματα μαζί αλλά και πολλά πράγματα από μόνα τους!!!

Χόμπι υπάρχουν... πολλών ειδών, όπως υπάρχουν και πολλών ειδών... <<χομπίστες>>!!!

ΒΡΙΣΚΩ ΧΟΜΠΙ.....

Καινούρια χόμπι μπορούν να βρεθούν μέσω συλλόγων οργανωμένων από την πολιτεία ή ιδιωτικών. Εκεί μπορείς να ασχοληθείς με ράφτινγκ, ιστιοπλοΐα, ζωγραφική, ορειβασία, αναρρίχηση.
 Βαρβάρα Νομικού Α3

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟ ΤΡΑΚΑΡΙΣΜΑ

Στο διάδρομο του super market έτρεχε με το καρότσι του ένας άντρας και απ' την άλλη μεριά έτρεχε ένας άλλος. Δεν πρόσεχαν και όπως ήταν φυσικό τράκαραν.

- Τι τρέχεις έτσι ρε;
- Εγώ ρε; Εσύ τι τρέχεις;
- Συγγνώμη, έχασα την γυναίκα μου και την ψάχνω.
- Κι εγώ το ίδιο. Πώς είναι η γυναίκα σου;
- Ψηλή, ξανθιά, αθλητικό κορμί, μακριά πόδια, πανέμορφο πρόσωπο!
- Η δικιά σου πώς είναι;
- Παράτα τη δικιά μου! Πάμε να βρούμε τη δικιά σου...

ΓΕΡΜΑΝΙΔΑ ΚΟΥΚΛΑ

Κάνουν δυο φίλοι το μπάνιο τους, όταν περνά δίπλα τους μια δίμετρη

ξανθιά κουκλάρα

- Ρε κοίτα μια θεά που περνάει! Να δεις ότι είναι γερμανίδα.
- Τι λες ρε βλάκα! Σουηδέζα είναι η κοπέλα, δεν τη βλέπεις;
- Στο μεταξύ η ξανθιά μπαίνει στη θάλασσα και φωνάζει
- Χανς, Χανς
- Να ρε, φωνάζει το Γερμανό φίλο της. Γερμανίδα είναι
- Και η ξανθιά:
- Χανς, Παναή, χάνς! Το νερό ίνι υπέρουχου!

ΠΡΟΣΟΧΗ! ΕΝΑΣ ΔΥΣΚΟΛΟΣ ΓΡΙΦΟΣ

Έχουμε ένα βαρέλι που χωρά 135 κιλά νερό. Ένα βαρέλι που χωρά 230 κιλά νερό και ένα βαρέλι που χωρά 560 κιλά νερό. Πόσα βαρέλια έχουμε? ΝΤΟΙΝΓΚ!!!

Μενεξές Γιώργος, Α3

ΑΝΤΙΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΕΣ

ΣΠΑΝΙΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΜΕ ΦΙΔΙΑ

Κάποιος κάτοχος πράσινης μάμπας (φίδι) στην Αμερική μόλις άνοιξε το τεταριουμ του φιδιού, αυτό πετάχτηκε έξω σαν βέλος περνώντας ξυστά απ' το κεφάλι του. Ενστικτωδώς ο άντρας πρόλαβε να πιάσει το φίδι απ' την ουρά, ώστε να μην χαθεί κάπου μες στο δωμάτιο και θέσει σε κίνδυνο τη ζωή του και των γύρω του. Σύντομα όμως σκέφτηκε πως το να πιάνεις μια μάμπα απ' την ουρά δεν είναι πολύ καλή ιδέα. Έτσι άφησε την ουρά τα φιδιού και στήθηκε ακίνητος καθώς η μάμπα σκαρφάλωνε απ' το πάτωμα στην πλάτη του, συνεχίζοντας στον ωμό του, ώσπου τελικά μπήκε μονή της πάλι στο τεταριουμ.

Ο καημένος ο Χουντίνι, ένας τρίμετρος πύθωνας που ζει στο Αίνταχο Βιρμανίας χρειάστηκε να μπει εσπευσμένα στο χειρουργείο έπειτα από ένα παράξενο αχώνευτο δείπνο: μια ηλεκτρική κουβέρτα υπέρδιπλη μαζί με το καλώδιο και το χειριστήριο. Για να τα φάει του πήρε τουλάχιστον 6 ώρες.

Ένας άντρας απ' τη Σερβία άφηνε κάθε βράδυ ένα φίδι 2 μέτρων στο αυτοκίνητο του για να μην του το κλέψουν. Τελικά συνελήφθη απ' τις αρχές, όταν το φίδι το 'σκασε θέτοντας σε κίνδυνο την ασφάλεια των πολιτών.

ΑΠΙΣΤΕΥΤΟΙ ΘΑΝΑΤΟΙ

Στην Τσεχία και συγκεκριμένα στην Πράγα μια γυναίκα πήδηξε να αυτοκτονήσει απ' τον 3^ο όροφο της πολυκατοικίας της, όταν έμαθε πως ο άντρας της την απατά. Εκείνη τη στιγμή όμως, περνούσε κάτω από την πολυκατοικία ο άντρας της. Έτσι η γυναίκα έπεσε πάνω του, με αποτέλεσμα να σωθεί. όχι όμως και ο σύζυγος ο οποίος γνώρισε ουρανοκατέβατα τη Θεία Δίκη.

Νάπολι Ιταλίας 1983. Ένας πολύ ισχυρός άνεμος παρέσυρε το 45χρονο Βιτόριο Λουίζ και

το αυτοκίνητο του σε έναν παρακείμενο ποταμό. Κατάφερε λίγο πριν πνιγεί να βγει, κολύπησε έξω και βρήκε στην ακτή. Εκεί όμως που ξάπλωσε να ανασάνει, ο άνεμος έριξε ένα δέντρο πάνω του και τον σκότωσε

Η κα Κάρσον, το 1983, ανασηκώνεται ξαφνικά απ' το ανοιχτό φέρετρο της που το είχαν βάλει στο σαλόνι του σπιτιού της! Οι συγγενείς της τη νόμιζαν νεκρή από καρδιακό επεισόδιο και την είχαν στο κέντρο του σαλονιού για τον τελευταίο χαιρετισμό... Είχε όμως πέσει απλά σε κώμα. Η σκηνή όμως αυτή επηρέασε την κόρη της η οποία πέθανε ακαριαία από καρδιακή προσβολή!

Μενεξές Γιώργος, Α3

Ψάχνοντας στο Internet

Παράξενες επιγραφές

International...

Α μπράβο! Γιατί αυτά τα ρεζερβέ δεν τα καταλαβαίνω...

Ζήτω!!!

Μήπως η Νικολούλη;

Ευτυχώς γιατί με τους νεκρούς μου κόβεται η όρεξη...

Θες καμιά μπάφλα μωρό μου;

Οκ!!!

Μην παρκάρετε! Είναι για να καταλαβαίνουν οι.. ξένοι!

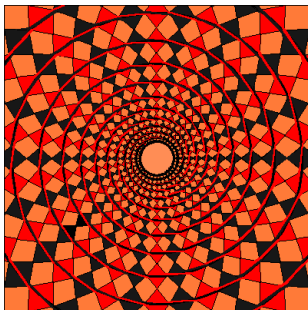
Καρράς Μπάμπης, Α2

Εσείς τι κάνετε συνήθως με τα βρώμικα τζάμια; Ένας τύπος έκανε αυτά στα τζάμια αυτοκινήτου που βρήκε μπροστά του...

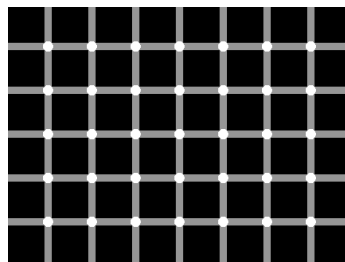

Οπτικές παραισθήσεις

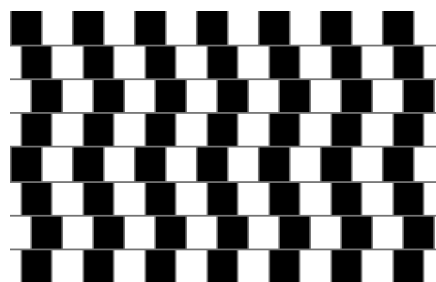
ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΣΠΙΡΑΛ Ε;

ΟΧΙ, ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΛΟΙ ΚΥΚΛΟΙ

ΜΕΤΡΗΣΤΕ ΤΗΣ ΜΑΥΡΗΣ ΤΕΛΕΙΑΣ

ΚΟΙΤΑΞΤΕ ΚΑΛΑ ΤΗΝ ΕΙΚΟΝΑ. ΜΗΠΩΣ ΚΟΥΝΙΕΤΑΙ;

ΚΟΙΤΑΞΤΕ ΤΟΝ ΜΑΥΡΟ ΓΛΟΜΠΟ ΓΙΑ ΠΕΡΙΠΟΥ 30 ΔΕΥΤΕΡΟΛΕΠΤΑ. ΜΕΤΑ ΚΟΙΤΑΞΤΕ ΑΜΕΣΩΣ ΣΤΗΝ ΑΣΠΡΗ ΜΕΡΙΑ ΤΗΣ ΘΟΟΝΗΣ. ΘΑ ΔΕΙΤΕ ΤΟΝ ΓΛΟΜΠΟ ΝΑ ΑΝΑΒΟΣΒΗΝΕΙ.

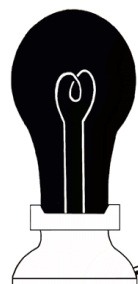
ΒΛΕΠΕΤΕ ΕΝΑ ΠΡΟΣΩΠΟ Ή ΕΝΑΝ ΑΝΘΡΩΠΟ ΜΕ ΜΠΟΥΦΑΝ;

ΚΟΙΤΑΞΤΕ ΤΗΝ ΜΑΥΡΗ ΤΕΛΕΙΑ. ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΛΙΓΟ ΘΑ ΔΕΙΤΕ ΤΗΝ ΓΚΡΙ ΖΩΝΗ ΝΑ ΜΙΚΡΑΙΝΕΙ.

ΤΙ ΒΛΕΠΕΤΕ;

ΕΝΑ ΠΡΟΣΩΠΟ Ή ΤΗΝ ΛΕΞΗ "LIAR";

Καρράς Μπάμπης, Α2

Παράξενα απ'όλο τον κόσμο

Παράξενα απ'όλο τον κόσμο

Μνα μωρό βγήκε πριν λίγους μήνες σε πλειστηριασμό του Ebay. Ούτε λίγο ούτε πολύ σ'αυτόν τον ιστότοπο ο καθένας μπορεί να αγοράσει και να πουλήσει οτιδήποτε! Μια 23χρονη Γερμανίδα μάνα, όμως, το παράκανε. Έγραψε στην καταχώριση: «Μωρό-Προσφέρω το νεογέννητο μου επειδή κλαίει πολύ. Αγόρι, 70 εκατοστά ύψος». Άνοιγμα του πλειστηριασμού ήταν το 1 €!! Η αστυνομία εντόπισε την 23χρονη έπειτα από καταγγελίες χρηστών του Internet που είδαν την καταχώρηση. «Λέει ότι έκανε πλάκα», ανέφερε ο εκπρόσωπος της αστυνομίας, «αλλά ερευνούμε την περίπτωση μήπως εμπλέκεται σε εμπόριο βρεφών». Η νεαρή μητέρα ισχυρίστηκε στην εφημερίδα «Bild» ότι έκανε ένα αστείο. «Ήθελα να δω αν θα έκανε κάποιος χρηματική πρόταση. Τώρα μου πήραν τον γιο μου και τον φροντίζουν σε νοσοκομείο, και εγώ την άλλη εβδομάδα πρέπει να περάσω ένα σωρό ψυχιατρικά τεστ.

Μετά τον γάμο αλά ελληνικά και αλά ιταλικά, έχουμε πια να καμαρώνουμε και για το γάμο αλά... δικτυακά. Νεαρό ζευγάρι από την Βραζιλία που ζει στις δύο άκρες του κόσμου, -ο άνδρας στην Κίνα και η γυναίκα στην Γαλλία-, ήλθε εις γάμου κοινωνία μέσω Internet. Στο δημαρχείο του Σάο Πάολο, παρόντων δικηγόρων, ώστε ο γάμος να είναι νόμιμος, ο δήμαρχος συνέδεσε το ζευγάρι και τους γονείς του άνδρα (οι οποίοι βρίσκονται στη Βαρκελώνη) -πολυεθνική οικογένεια- μέσω τηλεδιάσκεψης στο Διαδίκτυο, επιτρέποντας τους να ολοκληρώσουν τον γάμο τους. Αντάλλαξαν κανονικά βέρες και όρκους, δεν έγινε όμως γνωστό αν οι ευτυχείς γονείς πέταξαν ρύζι στην οθόνη του Η/Υ... Επίσης δεν έγινε γνωστό αν ο μήνας του μέλιτος θα γίνει κι αυτός μέσω Διαδικτύου ή λίγο πιο παραδοσιακά...

Αν και κλέφτης ένας άνδρας από τη Γερμανία, ξέρει να αναγνωρίζει την αξία μιας καλής τραπεζικής θυρίδας, την οποία ήθελε να αποκτήσει για να βάλει μια σπάνια συλλογή νομισμάτων που είχε κλέψει, αξίας 50.000 €. Όμως ήταν και λίγο άτυχος, αφού παρέδωσε τη συλλογή κατευθείαν στα χέρια του ιδιοκτήτη της, που ήταν ο υπάλληλος στην τράπεζα στην οποία πήγε ο κλέφτης. Το θύμα αναγνώρισε τα νομίσματα, ειδοποίησε την αστυνομία η οποία κατάφερε να εντοπίσει τον καλό καταθέτη, ο οποίος κι οδηγήθηκε στη φυλακή.

Ήταν η Άννα Μαρί περνούσε πριν από μια τριετία, το κατώφλι μιας καφετέριας για πρώτη φορά στην πολιτεία της Ουάσιγκτον, δεν μπορούσε να φανταστεί ότι η σερβιτόρος που θα την εξυπηρετούσε θα φρόντιζε κάποια στιγμή αργότερα να της προσφέρει πέραν ενός φλιτζανιού καφέ και το ένα της... νεφρό. Η μεταμόσχευση του νεφρού της Μπαρίστα στο σώμα της Άννα Μαρί πρόσφατα και η πρώην νεφροπαθής μαζί με την ευεργέτιδά της μίλησαν για πρώτη φορά στα ΜΜΕ για την συγκλονιστική τους ιστορία... Κατά τη διάρκεια συχνών επισκέψεων της Άννα Μαρί στην καφετέρια όπου εργαζόταν η Μπατίστα καλλιεργήθηκε μια πολύ δυνατή φιλική σχέση και όταν κάποια στιγμή η τελευταία έμαθε για τα σοβαρά προβλήματα της φίλης της, δε δίστασε να της προσφέρει ένα νεφρό για να την κρατήσει στη ζωή...

«**Υ** ασούλι το φασούλι» που λέει ο λαός μας μάζευε χρήματα μια 80χρονη από το Αννόβερο της Γερμανίας και τα «καταχώνιαζε», σε μια σακούλα απορριμμάτων, επί πόσα χρόνια άραγε; Πάντως, είχε συγκεντρώσει το διόλου ευκαταφρόνητο ποσό των 83.000€, αλλά κανείς από το σπίτι δεν ήξερε την ύπαρξη τους. Ούτε η οικιακή βοηθός, η οποία εν αγνοία της πέταξε τη σακούλα στα σκουπίδια και μαζί και την κρυφή περιουσία της κυρίας της. Η 80χρονη, ανακάλυψε αμέσως την απώλεια και έσπευσε να ειδοποιήσει τον εγγονό της. Ο τελευταίος ανέλαβε να ενημερώσει αρμοδίως τις Αρχές, έτσι ώστε να εξασφαλίσει την κληρονομιά. Οι Αρχές ανταποκρίθηκαν κι άρχισαν αμέσως την εκσκαφή στο απορριμματοφόρο, που είχε πάρει τα σκουπίδια της γιαγιάς. Ύστερα από αρκετές ώρες δουλειάς, ο Θησαυρός εντοπίστηκε και επιστράφηκε στην κάτοχο του, ελαφρώς λερωμένος...

Υ **Σαλβατόρε** ήταν μέλος μεγάλης μαφιόζικης οικογένειας του οποίου το υπερβολικό πάχος τον «έσωσε» από την φυλακή. Δικαστήριο της Σικελίας επέτρεψε τη μετατροπή της ποινής του, σε κατ'οίκον περιορισμό, δεδομένου ότι καμία ιταλική φυλακή δεν ήταν αρκετά μεγάλη για να τον χωρέσει!!! Το δικαστήριο επέτρεψε στον υπέρβαρο Σαλβατόρε, ο οποίος ζυγίζει 210 κιλά να επιστρέψει στο σπίτι του, αφού παρέμεινε επί εξάμηνο, σε 4 διαφορετικές ιταλικές φυλακές. Οι φρουροί στις δύο πρώτες φυλακές παραπονέθηκαν ότι έπρεπε να βοηθούν συνεχώς τον 36χρονο κρατούμενο με το ντύσιμο και το γδύσιμο του, να μετακινηθεί και να πάει στο μπάνιο. Οι φρουροί στις άλλες δύο είπαν ότι δεν υπήρχε αρκετά μεγάλο κρεβάτι για το μέγεθος του, ότι δεν μπορούσε να περάσει την πόρτα του μπάνιου και ότι δεν θα ήξεραν τι θα έκαναν αν χρειαζόταν να τον μεταφέρουν στο νοσοκομείο.

Υ **να 9χρονο αγόρι** από την Ινδία είχε εξαφανιστεί από το πατρικό του σπίτι, έχοντας κλέψει τις οικονομίες του πατέρα του που ανέρχονταν στο ποσό των 10.000\$. Ο μικρός έφυγε από το σπίτι του έπειτα από διαφωνία που είχε με τη μητέρα του σχετικά με τα μαθήματα του σχολείου. Στην εβδομάδα της εξαφάνισής του ο μικρός δεν πέρασε και άσχημα, αφού ξόδεψε όλα τα χρήματα, και πριν καταλήξει σε ξενοδοχείο, σύμφωνα με μαρτυρίες αυτόπτων μαρτύρων, αγόρασε ένα Playstation και ένα κινητό τηλέφωνο, αφού ζήτησε τη βοήθεια φρουρού εμπορικού κέντρου της πρωτεύουσας της Ινδονησίας για να ανταλλάξει τα δολάρια σε ινδονησιακές ρουπίες. Το μικρό εντόπισε και έφερε στην οικογένεια του ένας ταξιτζής, ο οποίος τον αναγνώρισε από τις φωτογραφίες των Μ.Μ.Ε.

Υ **α άγρια σφυρίγματα** των εργατών, οι οποίοι δούλευαν στον δρόμο, εξόργισαν μια Ισραηλινή τουρίστρια και προκειμένου να τους «τη σπάσει» ξεγυμνώθηκε. Αυτό τουλάχιστον φέρεται ότι δήλωσε η ίδια στην αστυνομία, η οποία έσπευσε να την επαναφέρει στην τάξη. Η γυναίκα είχε πάει σ' ένα ΑΤΜ για να πάρει χρήματα. Οι εργάτες σφύριζαν κι εκείνη εκνευρίστηκε. Έβγαλε λοιπόν τα ρούχα της για να δείξει τι διαθέτει, κι όταν τελείωσε με τους λογαριασμούς της, ξανταντύθηκε. Οι εργάτες, σ' αυτή τη μικρή πόλη της Νέας Ζηλανδίας, που συνέβη το περιστατικό θα συζητούν για καιρό την ανέλπιστα εξέλιξη, κυκλοφορώντας μ' ένα σκοπό (σφυρίγματος, εννοείται) στο στόμα.

ΑΡΚΑΣ

Οι περισσότεροι που ασχολούνται με τον ελεύθερο χρόνο σας θα σας έδιναν μόνο σταυρόλεξα για να λύσετε. Εμείς, όμως, που είμαστε για δέσιμο, σας έχουμε ένα σεμινάριο σταυρόλεξων με τη διάλεξη του Αρκά!!!

CANNED NOISE

